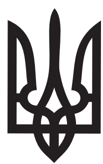
ВІВТОРОК, 26 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ■ № 245 (3995)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Вогні головної ялинки

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Свято стартувало! На майдані Незалежності в Києві вже засяяла вогнями головна ялинка країни. Зелена красуня заввишки 35 метрів. Її прикрашають іграшки вісімнадцяти різновидів. Звичайно, серед них — символ майбутнього року: рожеві поросята. Новорічне дерево стоїть на місці, а ілюмінацію цього року на ялинці влаштовано так, що створюється ефект обертання.

Також на Хрещатику відбувся святковий парад Дідів Морозів. Вони поздоровляли перехожих зі святами і бажали успіхів у наступному році. Танцювали і стрибали від душі, щоб хоч якось скрасити киянам і гостям столиці сіру похмурість безсніжного мокрого міста.

КОРОТКО

■ Як свідчать опитування, 79% українців планують зустріти Новий рік в колі сім'ї та друзів

■ Цього року прикордонники затримали майже 4,5 тис. нелегальних мігрантів

■ Одеські правоохоронці під час операції «Профілактика-2006» виявили у рейсовому автобусі Бельці—Рені 10 кг марихуани

■ ЄС планує надати Україні бюджетну підтримку в сумі 120 млн. євро

■ Українські митники запобігли спробі незаконного ввезення в Україну майже 400 тисяч доларів

■ За добу на українських шахтах травмовано п'ятьох гірників. За цей же час зареєстровано 127 пожеж, у яких загинуло 20 осіб

■ НОВИНИ

Пошуки підписних листів

Співробітники секретаріату Центральної виборчої комісії перевірятимуть в Корецькій райраді Рівненської області підписні листи на підтримку всеукраїнського референдуму відносно членства України в НАТО і участі в ЄЕП. Відповідне розпорядження, як повідомляє прес-служба ЦВК, підписав голова Центрвиборчкому Ярослав Давидович. Попередня перевірка ЦВК з'ясувала, що листів немає.

Водночас на адресу Центральної виборчої комісії надійшло звернення заступника голови СДПУ(о) Юрія Задорожного. В листі йдеться про те, що на зберіганні Корецької районної ради перебуває 118 підписних листів, у яких міститься 2360 підписів громадян на підтримку референдуму.

Одних знайшли, других шукають

Запорізькі рятувальники ведуть пошук рибалок, які пропали в Азовському морі. Судно типу «Амур» вийшло в море 22 грудня без реєстрації. На судні перебувають хазяїн і четири рибалки. Усі вони жителі села Приморський Посад. Пошук ведуть силами прикордонників Приазовського райвідділу міліції і районного відділення МНС. До них також приєднався вертоліт Мі-8 Південного регіонального координаційного центру МНС, що прибув із Сімферополя. Але через погіршення погодних умов пошуки тимчасово призупинили, **передає «Інтерфакс-Україна».**

Раніше було врятовано двох рибалок з Приморського району — мешканців села Приазовське, що також вийшли в море 22 грудня. У суботу, 23 грудня, їх знайшли біля Маріуполя.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Вихід честі з тупика

У «Голосі України» друкують думки, скарги і пропозиції читачів. Через народну газету хочу донести і свою, гадаю, важливу для держави і людей, ідею. Суть її полягає у прийнятті такої постанови: «Пред'явнику посвідчення учасника бойових дій Великої Вітчизняної війни разом з ощадною книжкою державного боргу (знецінених радянських карбованців) скасувати плату за комунальні послуги: опалення, газ, воду, каналізацію, а також електрику, телефон та інше». Це і буде, як кажуть, вихід честі уряду з тупика.

Дмитро ПЕРЕПЬОЛКІН, учасник бойових дій.

Херсон.

На нараду з енергетиками

Сьогодні Голова Верховної Ради Олександр Мороз побуває з робочою поїздкою у Рівненській області, зокрема в місті Кузнецовську. Глава парламенту планує відкрити Кузнецовський центр зайнятості, побувати у спеціалізованій медико-санітарній частині. Програмою поїздки передбачено знайомство з роботою енергоблока №4 Рівненської атомної електростанції. У місті енергетиків Кузнецовську відбудеться також нарада з питань розвитку атомної енергетики країни.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

З газом можуть знову виникнути проблеми

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, перебуваючи в Ашгабаті на похороні президента Туркменистану Сапармурата Ніязова, заявив про те, що поставки туркменського газу в Україну в 2007 році становитимуть 38 млрд. куб. м, а ціна туркменського природного газу з урахуванням транспортування залишиться незмінною — 130 доларів за 1 тис. кубометрів. «На гірше не розраховуємо», — коротко оцінив підсумки переговорів з віце-прем'єром, міністром нафтогазової промисловості і мінеральних ресурсів Туркменії Курбанміратом Атаєвим український прем'єр. Тим часом експерти стверджують, що підтверджені Туркменистаном обсяги на 4 млрд. кубометрів менші планованих, про які раніше заявляв міністр палива й енергетики Юрій Бойко. А це може призвести до необхідності додаткового заміщення відсутніх обсягів газу російським «Газпромом».

(Закінчення на 9-й стор.).

Папа Римський закликав допомогти дітям країн, що розвиваються

Учора українські католики разом з католиками всього світу відзначали Різдво Христове. Це одне з найважливіших християнських свят і державне свято більш ніж у 100 країнах світу.

Глава римо-католицької церкви Бенедикт XVI провів у Ватикані святкову літургію, присвячену Різдву Христовому. У своїй промові понтифік закликав світову громадськість звернути увагу на проблеми дитячих злиднів в країнах «третього світу». «Не хлібом єдиним живе людина, — сказав під час служби Бенедикт XVI. — Вона має потребу в сенсі, що наповнює її життя». Це друга різдвяна меса Бенедикта XVI з моменту його вступу на папський престол у квітні 2005 року. Святкова літургія транслювалася в прямому ефірі 50 телеканалів.

Чорна ніч Білостока

Минулої п'ятниці невідомі, розпилявши грати і вийнявши вікно, викрали найбільшу святиню Святомихайлівського храму села Білосток Луцького району на Волині — чудотворну ікону Божої Матері, а також Євангеліє XVIII століття. Це подарунок колишньому Білостоцькому Хрестовоздвиженському монастирю від його фундатора Семена Гулевича ще у 1636 році. Вважають, що ікона охороняє село від пошестей, епідемій, градобоїв, буревіїв. Збереглося також багато переказів про дивовижні зцілення хворих, які молилися біля неї. Про цей унікальний храм на волинській Сінай-горі «Голос України» розповідав 16 грудня. І ось таке нещастя. Міліція розшукує злочинців. За повернення білостоцької святині у рідний храм моляться настоятель Святомихайлівської церкви отець Ілля і всі парафіяни, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

***На знімку:** останній раз парафіяни здійснили хресний хід із чудотворною іконою до відновлених джерел під церковною горою на день архістратига Михаїла 21 листопада цього року.*

Фото автора.

Прокуратура Харківщини порушила кримінальну справу за фактами масових заворушень у Харкові 16 грудня (УНІАН)

Учора народні депутати — члени «Нашої України» обрали В'ячеслава КИРИЛЕНКА лідером парламентської фракції (RAZOM)

■ У НОМЕР

Складний період з невизначеним результатом

У зв'язку із запровадженням політреформи і серйозним протистоянням гілок влади Україну очікує складний перехідний період з невизначеним результатом. Такі прогнози зробили експерти під час учорашнього «круглого столу» на тему: «Політична доля парламентської коаліції: проблеми статусу, стану та перспектив діяльності», який відбувся в Укрінформі.

За словами директора центру «Український барометр» Віктора Небоженка, серцевиною парламентської форми правління має бути саме Верховна Рада, а в ній — коаліція. «Та, незважаючи на те, що до парламенту пройшла оптимальна кількість партій, усі ми були свідками того, як важко формувалася коаліція», — зазначив він. Однак, за його словами, окрім офіційної коаліції, існує ще й неофіційна, оскільки по-різному голосують учасники опозиційних фракцій і учасники коаліції з питань голодомору, опозиції, кадрових призначень. Найближчого року, переконаний експерт, неможливе існування довготривалих, стабільних угод між групами в парламенті. «Зараз влада від Віктора Ющенка переходить не до Верховної Ради, а до Кабінету Міністрів, який перетворюється на сильну форму влади», — наголосив В. Небоженко. На його думку, на наступних виборах не буде боротьби програм політичних партій, а буде боротьба харизматичних особистостей.

У свою чергу провідний науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України Олександр Дергачов зазначив, що єдиною незаперечною причиною дострокових виборів може бути розпад коаліції, а збереження коаліції перетвориться на інструмент утримання влади. «Хоч би які були ризики співіснувати з Партією регіонів, для лівих партій дострокові вибори — ще більший ризик», — переконаний О. Дергачов.

71,5% українців вважають, що між Президентом і прем'єром існує конфлікт. Про це свідчать результати опитування громадської думки, проведеного компанією «ФОМ-Україна». 17,8% опитаних гадають, що такого конфлікту немає. 10,7% вагалися відповісти. До того ж 42,5% опитаних вважають, що дострокові парламентські вибори не зможуть розв'язати цей конфлікт. 21,2% переконані, що за допомогою виборів такий конфлікт можна розв'язати.

На запитання: підтримуєте чи не підтримуєте розпуск Верховної Ради і проведення дострокових парламентських виборів, 43,9% опитаних висловилися проти такої ініціативи. 28,2% підтримують проведення дострокових виборів. І 27% вагалися з відповіддю.

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про перегляд прожиткового мінімуму та розміру мінімальної заробітної плати у 2007 році

Верховна Рада України **постановляє**:

Кабінету Міністрів України:

за результатами попередніх розрахунків валового внутрішнього продукту за 2006 рік внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» щодо збільшення у 2007 році прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, та встановити його розмір з 1 квітня — 397 гривень, з 1 жовтня — 406 гривень;

за результатами виконання планових надходжень до Державного бюджету України за І квартал 2007 року внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» щодо збільшення розмірів мінімальної заробітної плати з 1 травня — до 420 гривень, з 1 серпня — до 430 гривень, з 1 грудня — до 460 гривень.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 22 грудня 2006 року.
№ 518-V.

Постанова Верховної Ради України

Про звільнення Дріжчаного І. В. з посади Голови Служби безпеки України

Відповідно до пункту 12[1] частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Звільнити Дріжчаного Ігоря Васильовича з посади Голови Служби безпеки України згідно з поданою ним заявою.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 22 грудня 2006 року.
№ 519-V.

Попросили благословення

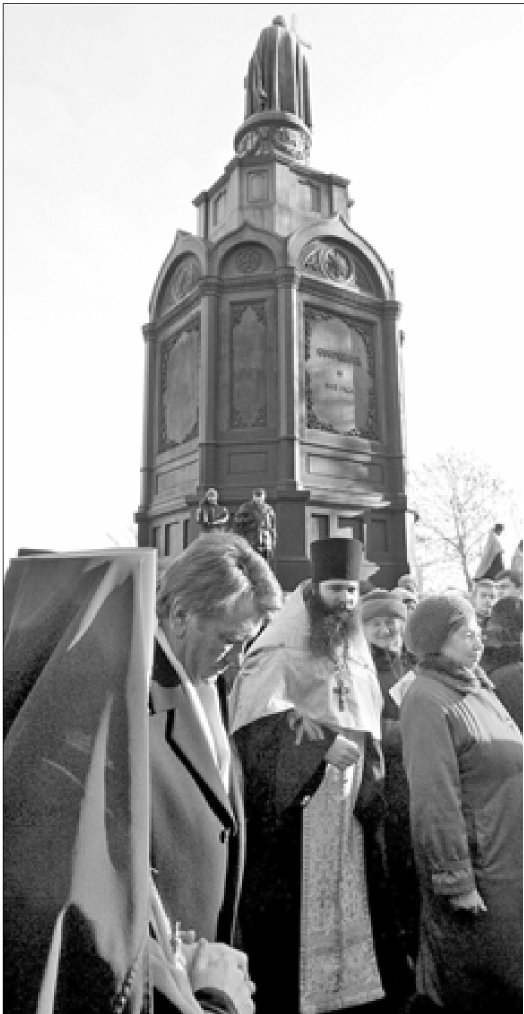

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Укрінформ).

У Києві біля пам'ятника хрестителю Київської Русі князю Володимиру Великому пройшов традиційний вдячний молебень із нагоди закінчення 2006 року. На молебні були присутні Президент України Віктор Ющенко, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, Перший віце-прем'єр Микола Азаров та інші.

Вже стало доброю традицією наприкінці року збиратися на святому місці біля хрестителя Київської Русі й дякувати Богові, відзначив глава Української православної церкви Володимир.

Пам'ятник князю Володимиру, якому вже 153 роки, — одна з визначних пам'яток української столиці. Ввечері на хресті, що його тримає в руках Володимир, запалюються десятки лампочок, завдяки чому пам'ятник видно у багатьох районах столиці.

Рішення ТВК призупинено

Перевибори міського голови Кіровограда знову переносяться на невизначений термін.

20 грудня місцевий суд Ленінського району Кіровограда призупинив рішення міської ТВК про призначення повторних виборів міського голови на 11 лютого 2007 року. У такий спосіб було частково задоволено позов переможця минулих виборів Володимира Пузакова, який вимагає визнати постанову ТВК недійсною.

Нині в Кіровограді працює Тимчасова слідча комісія Верховної Ради з питань вивчення ситуації, що склалася у зв'язку з проведенням 26 листопада 2006 року позачергових виборів міського голови за фактами порушень виборчого законодавства України. До неї входять по одному представнику від кожної парламентської фракції. Коментуючи у місцевих ЗМІ ситуацію стосовно рішення суду, член комісії соціаліст Микола Садовий сказав: «Таке рішення прийнято, по-перше, тому що не визначено джерела фінансування виборів, по-друге, ще багато справ, які стосуються виборів, перебувають у судах. Тому, на мій погляд, суд виніс правильне рішення. Вибори все-одно будуть, тільки час їх проведення необхідно з'ясувати пізніше...».

Виходячи з судового рішення, ТВК позбавлена можливості реєструвати кандидатів на посаду міського голови. На сьогодні листи для збирання підписів на підтримку кандидата на посаду міського голови в Кіровограді отримали 9 осіб.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Зростатимуть і зарплати, і пенсії

Минулої п'ятниці Президент України Віктор Ющенко підписав Закон «Про Державний бюджет України на 2007 рік».

Кабінет Міністрів та Верховна Рада, зазначив Віктор Ющенко, виконали ключову вимогу Президента —збільшили рівень соціальних стандартів для населення України на 2007 рік. Крім того, парламент прийняв рішення про збільшення розмірів мінімальної заробітної плати, прожиткового мінімуму та, відповідно, мінімальної пенсії для більш як 15 мільйонів українських громадян. Так, з першого квітня 2007 року уряд збільшить прожитковий мінімум до 397 гривень, а з 1 жовтня — до 406 гривень. Мінімальна заробітна плата з 1 травня буде збільшена до 420 гривень, з 1 серпня — до 430 гривень, а з 1 грудня — до 460 гривень.

«Якщо постанову, яку прийняв парламент, про підвищення мінімальної зарплати і мінімальної пенсії, через 90 днів не буде виконано, я переконаний, мільйони людей стануть на бік Президента», — сказав В. Ющенко в інтерв'ю журналістам після молебня на Володимирській гірці в Києві.

«Мінімальна пенсія, заробітна плата, мінімальний прожитковий мінімум будуть виписані так, як це передбачено в моїх пропозиціях. Я в цьому сумніву не маю», — зазначив глава держави.

Віктор Ющенко не мав морального права підписувати «найгірший в історії України» бюджет, знаючи про всі його вади, заявила лідер БЮТ Юлія Тимошенко. Зокрема, вона зазначила: «Якщо президентські радники говорили про тіньовий і корумпований бюджет, то навіщо ж Президентові було його підписувати? Щоб підтримати тінь і корупцію? Тим паче що в проекті бюджету не була врахована жодна поправка Президента. Уряд просто познущався над Ющенком».

Член фракції Соцпартії Євген Філіндаш вважає, що підписання Президентом держбюджету на 2007 рік може стати початком нормалізації співпраці між Кабінетом Міністрів і Президентом. Народний обранець спростовав чутки, ніби Ющенко підписав держбюджет в обмін на те, щоб парламент дав згоду на звільнення Ігоря Дріжчаного з посади голови СБУ. «Ми сподіваємося, що підписання стане переломним моментом у зменшенні конфронтації, яка спостерігалась між гілками влади», — сказав він.

А народний депутат із фракції Партії регіонів Тарас Чорновіл переконаний, що підписання основного фінансового документа країни — це «перемога здорового глузду». Парламентарії вважає, що для цього було кілька стимулів, зокрема, нормальний діалог між Президентом і прем'єром.

Ціна земельного питання

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Якби в Херсоні земля передавалася в оренду на умовах аукціону, то депутатів, охочих працювати в земельній комісії, було б значно менше. Таке переконання висловив народний депутат Ігор Козаков (на фото), який має за плечима досвід роботи на посаді заступника Херсонського міського голови.

— «Ціна питання» на останній сесії міськради, коли передавалися земельні ділянки, за найскромнішими підрахунками, становить не менш як 15 мільйонів гривень, — сказав він на своїй першій зустрічі з журналістами. — Куди пішли ці кошти, можна лише здогадатися. Наше місто — єдине з обласних центрів, де немає аукціону на оренду ділянок. Через те й у земельній комісії працює третина складу ради: 25 із 75 депутатів. Адже нині сотка землі в центрі міста коштує три тисячі доларів.

До речі, тут позиція херсонського представника Партії регіонів повністю збігається з висновками його колеги, бютівця Юрія Одарченка. Під час зустрічі з представниками преси він говорив про те саме.

Ігор Козаков щомісяця вестиме прийом у приміщенні міськвиконкому. А проблем, які переважно стосуються міської влади, вистачає.

— Найбільше людей турбують питання житлово-комунального господарства — 90 відсотків скарг пов'язані саме з ним. Протікають дахи, немає води, тепла, — перелічує біди відвідувачів Ігор Володимирович. — Утім, як може міський голова вплинути на роботу ТЕЦ, котра забезпечує майже 60 відсотків будинків теплом, коли підприємство не належить місту? Основний пакет акцій — у держави, а вона забезпечила потреби ТЕЦ у фінансування аж на 1,6 відсотка!

Народний депутат окреслив коло питань, над якими працює у Верховній Раді. Голова підкомітету Комітету з питань соціальної політики і праці готує Трудовий кодекс України.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Фото автора.

«Хочу, щоб рідне село було, як квітка...»

Історія, почута в селі Скаржинці Хмільницького району, схожа на казку. На щастя, всі події в ній — реальні. Побувавши в цьому невеликому, віддаленому від райцентру населеному пункті, разом з його мешканцями не перестаєв захоплюватися тими змінами, що сталися тут упродовж останніх півроку. Вони пов'язані з ім'ям народного депутата України Івана Куровського.

У такій школі соромно отримувати «двійки»

Директор Скаржинецької школи Людмила Мукомел недільного липневого дня вирішила трохи причепурити до навчального року класну кімнату. «От, не повірите, — каже Людмила Василівна, — а в мене в той день було передчуття, що щось має статися. Спершу планувала йти після обіду, а потім, думаю, ні, краще зранку, швидше впораюся...»

Приміщення їхньої школи старе, збудоване ще в далекому 1924-му. Зовні, що могли, уже зробили — перекрили дах, поштукатурили стіни. Ще б трохи у класах навести лад. У кожну кімнату, а їх шість, не кажучи вже про коридор і актовий зал. Хоч трохи є, а їх одна на півкімнати. Коли вже їх позбудемося, міркувала директор вголос. Донька, яку Людмила Василівна взяла за помічницю, заспокоювала маму, мовляв, усьому свій час. Через вікно вони побачили, як біля воріт (точніше, похиленого штахетника) зупинилася іномарка. З неї вийшов чоловік у джинсах і тенісці. Привітавшись, запитав: «Можна, я школу подивлюся». Ходив по класах, інколи зупинявся. «Ось тут стояла моя парта. А тут я біг і спіткнувся...»

— А щоб ви хотіли тут зробити? — запитав після оглядин.

— Газ підвести. Люди в селі вже гріються ним, а ми все ще з дровами та вугіллям возимося.

— А де я можу побачити директора?

— Я і є директор.

Понад годину тривала їхня розмова. Але спершу директор поцікавилася, хто у них в гостях. Пані Мукомела не місцева. Усіх людей не знає. Каже, що не могла стримати хвилювання, коли дізналася, що поріг школи переступив народний депутат України Іван Куровський.

«З Іваном поговориш — як води нап'єшся»

Сорок років тому для Івана Куровського, як і для його однокласників, на цьому шкільному подвір'ї тодішньої восьмирічки пролунав останній дзвоник. Середню освіту хлопець здобував у сусідньому селі Сальниця, куди і нині його односельці ходять по науку. Сім кілометрів в один кінець, стільки само — в інший. Річ не тільки у відстані. Хоча в негоду її долати було непросто — грунтова розкисала від дощів. Сусіди вважали, що школа в Сальниці дає кращі знання.

— Сім'я у Куровських була гарна, працьовита, — згадує 64-річна односельчанка Марія Пастернак. — Батько після війни працював головою колгоспу. Крім Вані, у сім'ї було ще два брати. Один, кажуть, уже помер. Нема серед живих і матері. Ваня, коли вивчився, забрав батьків ближче до себе. Батько нині живе під Києвом. У селі залишилися тільки далекі родичі.

Іван Іванович бував у селі наїздами і раніше. Погомонить із земляками, посидить над ставком, де малим часто рибалив, у Скаржинцях великі, гарні ставки, та й назад у дорогу. За останні роки, кажуть його земляки, почав бувати частіше в селі. Мудрих людей завжди тягне додому. Його приїзд нинішнього літа став, як кажуть, знаковим. Усе село нині гомонить про те, що зробив для земляків Куровський. А віруючі моляться за його здоров'я і бажають многая літа людині з добрим серцем і відкритою душею. Як сказав один чоловік, з Іваном поговориш — як води нап'єшся. Такі посади обіймає, а дома простий і доступний, як і раніше.

42 дні для газифікації та ремонту — термін нереальний

Дорогою до Києва Іван Іванович підрахував: до початку навчального року залишилося трохи більш як сорок днів. Він, професійний будівельник, добре розумів: освоїти за такий короткий час сто тисяч гривень, потрібних для газифікації школи, навряд чи вдасться. А після того ще й треба відремонтувати приміщення. Так і початок навчання можна зірвати... Куровський згадав про свої тодішні сумніви на першому дзвонику у виступі перед земляками. Не менше довелося похвилюватися і директору школи.

Наступного дня після зустрічі з народним депутатом Людмила Василівна була в кабінеті головного інженера районного управління газового господарства. Сказала, що з'явилася можливість газифікувати школу. Почуте у відповідь розчарувало директора до сліз: «У нас черга на три місяці наперед, — пояснив головний інженер. — Літо, всі поспішають з роботами». Їй порекомендували ще одне підприємство — «Електрогаз» із Хмільника. Його директор Володимир Бучко сказав, що пані Людмилі поталанило, бо вони щойно здали об'єкт, а тому можуть братися за школу.

Директор «Електрогазу» зізнається, що теж не вірив, що вони вкладуться в такі короткі терміни. Якби не допомога батьків і вчителів... Крім газифікації самого приміщення (для цього використали сучасні матеріали з високою тепловіддачею), збудували будинок для теплової станції, де встановили два котли. На подвір'ї вимостили доріжки з тротуарної плитки. Будинок обгородили парканом з кованого металу. У всіх класних кімнатах і вчительській ремонт виконали за євростандартами: встановили пластикові вікна, стіни і стелю утеплили гіпсокартоном, вхідні двері поставили з металу, а у класах — з дерева з сучасним дизайном. Із старого шкільного обладнання не залишили нічого. Закупили нові парти, шафи, штори і навіть кімнатні квіти вчителі підбирали на свій смак. Сучасна школа не може обійтися без комп'ютерів — обладнали і комп'ютерний клас. У криниці на подвір'ї поганої якості вода. Добули воду із свердловини на глибині 48 метрів. Її подають у харчоблок для приготування їжі. Але згідно з нормами безоплатно можна харчувати тільки учнів молодших класів. Дізнавшись про це, народний депутат взявся фінансувати вартість обідів для всіх учнів. Не забув і свої мандри по науку до сусіднього села. Справжнім сюрпризом для дітей на перше вересня став ще один подарунок школі від земляка — мікроавтобус «ГАЗель». У Сальницю ним підвозять дітей, а звідти до Скаржинець на роботу добираються семеро вчителів.

«Калачик» з батьківської хати

У Скаржинцях два храми — католицький і православний. Іван Іванович переступав поріг обох. Ніяк не сподівався, що там його зустрінуть з хлібом-сіллю. А жіночка, яка нині мешкає в батьківській хаті, подарувала вазон, який в їхньому селі називають «калачик». Гість назвав його найдорожчим подарунком. І вже не міг при цьому стримати сліз. Під час розмови жіночки поскаржилися, що холодно взимку в храмах, приміщення не опалюються. Болячки на старість обсіли. А до лікарні важко добиратися. У селі лікаря нема. Якби й був, що з того, коли нема умов для лікування. Вислухав їх гість, ще раз подякував за подарунок та й поїхав.

Невдовзі після того Скаржинці облетіла новина: почали копати траншеї, тягнуть газ до церкви і костелу. У костелі роботи вже закінчили, а в православному храмі ще тривають. Не нарадуються парафіяни. А тут селяни передають одне одному ще одну гарну вість — у приміщенні дитсадка, точніше, в одній його половині, буде обладнано два кабінети — фізіотерапевтичний і стоматологічний. Для останнього вже й обладнання завезли. Воно зберігається нині у приміщенні сільради. Тим часом будівельники поміняли дерев'яні вікна на металопластикові, як і приміщення школи, дитсадок ремонтують за євростандартом. Подали в будинок тепло, добре що морози не стали на заваді газифікації.

Сільський голова Л. Стрельчик вчастила до головлікаря району: просить направити в село стоматолога і терапевта. Нині це складно: у селах області не вистачає 300 лікарів. Незважаючи на те, що Вінниця має свій медуніверситет, але нащадки Гіппократа не поспішають йти в село. «Ми вже просимо хоча б на півставки спеціаліста, — каже Людмила Василівна. — Бо в нас медикам вистачатиме роботи. Коли я розповіла Івану Івановичу, як важко буває доставити хворого в лікарню, що одного разу взимку до мене додому чоловік привіз на санках породіллю, сказав, робіть, що хочете, бо я не маю чим завезти її, Іван Іванович запевнив, що буде в нашому селі й автомобіль «швидкої допомоги». Тому треба обов'язково знайти лікаря. Бо люди нас не зрозуміють.»

«Візьміть ще й наші паї...»

Кмітливі селяни, впевнившись в тому, що їх земляк людина діла, звернулися до нього з проханням: дати лад землі. У Івана Івановича в цій справі також є досвід — він створив на Чернігівщині, у селі, звідки родом дружина, приватне сільгосппідприємство «Агропрогрес». «Хочу, щоб і моє село було, як квітка», — щиро зізнався Куровський землякам. Але попередив їх: я людина вимоглива. Це вже відчули на собі керівники виробничих підрозділів місцевого ТОВ «Поділля», коли народний депутат проводив з ними нараду. Не чекав, доки люди переоформлять паї. Виділив кошти на придбання пального — треба оранку закінчити, щоб на полях родив хліб.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: директор Скаржинецької школи Людмила Мукомел **(ліворуч)** і сільський голова Людмила Стрельчик вдячні народному депутату України Івані Куровському, що їхня школа тепер одна з найкращих в області.

Фото автора.

■ ФОТОФАКТ

У неділю з нагоди дня народження Героя України В'ячеслава Чорновола на його батьківщині — у селі Вільховець, що на Черкащині, відкрито меморіальний музей. У батьківській хаті провідника українського національно-визвольного руху (на знімку) представлено документи, особисті речі, реліквії учительської родини.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Заява фракції «Наша Україна»

Щодо повернення в Україну беззаконня і правового нігілізму

Представники правлячої більшості у кількості 15—20 народних депутатів заблокували вхід до приміщення, де проходило засідання уряду, і завадили міністру закордонних справ України Б. Тарасюку взяти участь у цьому засіданні. Це вже другий випадок недопущення Б. Тарасюка до участі в засіданні уряду, але нині прислужники Януковича — «азарови» і «толстоухови» — взяли на підмогу своїх бойовиків, які заполонили виборчий список Партії регіонів.

Цими діями «кризова» коаліція в черговий раз продемонструвала брутальну наругу над Конституцією України, законами і судовою гілкою влади. Нагадаємо, що 5 грудня 2006 року Шевченківський районний суд зупинив дію постанови Верховної Ради України «Про звільнення Б. Тарасюка з посади Міністра закордонних справ України». Того ж дня Президент України видав Указ, яким зобов'язав Б. Тарасюка й надалі виконувати посадові обов'язки міністра закордонних справ України.

Недопущення Б. Тарасюка до участі в засіданні уряду містить у собі ознаки складу злочину — перешкоджання діяльності державного діяча та невиконання рішення суду.

Що найбільше турбує — то це те, що мовчать правоохоронні органи і демонструють бездіяльність, а відтак потурають правопорушникам. Уже два тижні Генеральна прокуратура не реагує на попередні протиправні дії стосовно міністра закордонних справ України.

Ця ситуація свідчить не лише про появу небезпечної тенденції нехтування Закону і Конституції та повернення свавілля і беззаконня. Враховуючи протиправні дії до міністра закордонних справ України, урядовці і депутати правлячої більшості завдають шкоди авторитету держави на міжнародній арені, перешкоджають захисту і просуванню її національних інтересів.

Нинішній випадок яскраво демонструє, що в Україну повертаються беззаконня і режим, який звик діяти силовими, недемократичними методами. Свавілля у владі повертається до України! Ця ситуація є продовженням тих дій, які у свій час відбувалися в Мукачевому, Сумах, Донецьку та на президентських виборах.

Фракція «Наша Україна» засуджує такі свавільні дії правлячої коаліції і звертається до українського народу рішуче протистояти спробам повернути в Україну беззаконня і авторитаризм.

В'ячеслав КОВАЛЬ,
заступник голови фракції.

РЕФЕРЕНДУМУ НЕ БУДЕ

Конфліктна ситуація між міським головою Дніпродзержинська та радою вичерпана

Близько 50 представників громадських організацій ініціювали проведення місцевого референдуму з приводу дострокового припинення повноважень та проведення нових виборів Дніпродзержинської міської ради. Із жовтня 2006 року вони зібрали понад 28 тисяч підписів городян, потрібних для узаконення цієї акції.

Але більшістю голосів (62 проти 5) депутатський корпус міськради зняв з порядку денного сьомої сесії це питання, яке, на думку лідера фракції Партії регіонів Валентина Ігнатова, вже не актуальне. Не останнім аргументом для зняття питання про референдум і подальші вибори нової міської ради були фінансові розрахунки: міський бюджет недорахувався б майже 2 мільйонів гривень.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Без інноваційного розвитку немає майбутнього

Роздуми за результатами слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти «Інноваційна діяльність в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення»

Попри численні розмови про розвиток високих і нових технологій, перехід держави на інноваційно-інвестиційну модель розвитку, на практиці Україна дуже мало просунулась у цьому напрямі. Водночас усі розуміють, що саме від рівня впровадження новітніх технологічних розробок залежить втілення економічних реформ у державі.

Період втрачених можливостей

Буквально з моменту здобуття незалежності практично ніхто не сумнівався, що єдина перспектива для України у висококонкурентному світі — розробка і просування нових технологій. Для цього існувала достатня база — у спадок від СРСР залишилося більш як 1300 академічних і прикладних наукових установ, майже півмільйона вчених, дослідників, конструкторів і проектувальників. У підсумку, за 15 років незалежності Україна майже повністю розгубила цей потенціал.

Нині 90% виробленої продукції не має науково-технологічного забезпечення. Кількість заводських наукових установ зменшилася на чверть. Невпинно скорочується число підприємств, які проводять інноваційну діяльність. У загальному обсязі реалізованої промислової продукції тільки 6,5 % мають ознаки інноваційної, у той час як в Євросоюзі цей показник перевищує 60 %.

Вражають диспропорції між окремими регіонами. Скажімо, питома вага інноваційно орієнтованих підприємств у Львівській області (6,2%) — вдвічі менша, ніж у сусідній Івано-Франківській; Сумська (4,8%) удвоє поступається Чернігівській області; у Рівненській (4%) — майже втроє менша, ніж у Тернопільській області. При цьому потенційно слабші території нерідко значно випереджають розвинені регіони в інноваційному аспекті.

Загалом по Україні витрати на інноваційну діяльність торік становили трохи більш як 1,1 млрд. дол. — це на порядок менше, ніж бюджет витрат на нові розробки одного тільки наукового підрозділу концерну «Сіменс». Як наслідок, приріст ВВП за рахунок впровадження нових технологій в Україні становить 0,5—0,7 %, тоді як у розвинених країнах світу — від 60 до 90 %.

Якщо 2001 року випуск нових видів продукції освоїли майже 1400 підприємств, то минулого року — лише 630. Торік статистики провели опитування підприємств, щоб з'ясувати, які саме причини стримують інноваційну діяльність. Найголовнішою проблемою промисловці вважають нестачу власних коштів (80% респондентів) та великі витрати на нововведення (57%). Далі — недостатня фінансова підтримка держави (54%) і високий рівень ризику (41%). Проте, на думку автора, названа першопричина — нестача власних коштів — породжена насамперед тим, що вітчизняна промисловість випускає застарілу продукцію, яку не хочуть купувати споживачі.

Інноваційне законодавство: є і немає

На перший погляд, в Україні достатньо нормативних актів, які регулюють інноваційну діяльність і відповідають європейським і світовим стандартам: 1999 року введено в дію Закон «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків», 2002 року — Закон «Про інноваційну діяльність», 2003 року — «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності» (до речі, в Росії на федеральному рівні таких актів немає і досі!).

Одначе віз і нині там: жоден нормативний акт сповна на практиці не діє. Закони залишаються лише переліком загальних норм і дефініцій на папері, оскільки найважливіші статті щодо стимулювання інноваційних проектів було спочатку призупинено, а потім узагалі виключено. Приміром, у Законі «Про інноваційну діяльність» є розділ про її фінансову підтримку, який визначає чотири інструменти надання державою допомоги інноваторам. У 2005 році з них був використаний лише один, за рахунок якого профінансовано 28 млн. грн., або 0,5% інноваційних витрат. Цим же законом передбачено і надання підтримки реалізації інноваційних проектів на місцевому рівні, щоб не залишити поза увагою підприємства комунальної власності. Підтримки було надано так багато, що інноваційну діяльність торік здійснювали аж... 18 комунальних підприємств із 737, причому безпосередньо дослідженням, розробкою і впровадженням нової продукції займалося лише одне підприємство.

Постійно змінюється закон про технопарки, які за 5 років існування працюють уже за третім по рахунку економічним режимом господарювання. Тому не дивно, що за цей час усіма технологічними парками випущено наукоємної продукції лише на 1,5 млрд. дол. і створено 3 тисячі нових робочих місць, що у кілька десятків разів менше, ніж в окремих технопарках Китаю чи Індії.

Всеосяжні пріоритети

Якщо погнатися за двома зайцями одночасно, можна не впіймати жодного. Така гонитва відбувається і в українській інноваційній діяльності. Скажімо, у Законі «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності» основними пріоритетами, на яких варто зосередити увагу і, відповідно, виділити гроші, визнано аж 41 сферу або напрям: від сучасної ракетно-космічної та авіаційної техніки до технологій зберігання сільськогосподарської продукції.

Для порівняння, цього року росіяни сформували перелік власних наукових пріоритетів всього з восьми позицій; у Німеччині їх узагалі п'ять.

Звідси висновок — марно сподіватися на результат, якщо займатися усім одночасно. Розпорошеність і практично всеосяжний характер чинних пріоритетів ніколи не дасть змоги сконцентрувати дуже обмежені національні ресурси на справді інноваційних напрямах, щоб досягти бодай найменшого, але кінцевого результату.

Чи можна займатися інноваціями без держпідтримки?

Не секрет, що впровадження інновацій пов'язане з ризиками і вищою вірогідністю втрат, аніж за звичайного, налагодженого роками виробництва, на яке вже є сталий попит. Тому більшість із розвинутих держав ішла поступово до своєї моделі надання підтримки інноваторам та інвесторам, які вкладають кошти у нові та високі технології. Кожна державна пільга для інноваційної діяльності має своє економічне підгрунтя і сенс, а також ефективні інструменти відсікання тих, хто намагатиметься впроваджувати псевдоінновації.

Україна вирішила створити велосипед там, де його не варто було створювати, і, як і в багатьох інших сферах, пішла своїм, особливим шляхом. На першому етапі було задекларовано достатньо широкі та слабко контрольовані пільги. Як наслідок, надходження до бюджету не зросли, а інноваційного стрибка чи прориву не те що не відбулося, він навіть не окреслився. Зреагувавши на це, держава у березні минулого року скасувала все одним махом — усі пільги і преференції, які надала раніше технопаркам, спеціальним економічним зонам і територіям пріоритетного розвитку.

Нині багато хто з експертів пропонує механічно відновити всі пільги, які діяли до 2005 року. Але це може стати вже третьою помилкою. Стимулювати технопарки, СЕЗи та ТПРи необхідно, але перед тим як ухвалювати таке рішення, щоб воно давало позитивний ефект протягом десятиліть, слід усе дуже добре порахувати.

Інфраструктура по-українськи

З усіх визнаних у світі елементів забезпечення інноваційної діяльності в Україні присутні певним чином тільки технологічні парки. Певним чином, тому що створення технопарків відбувалося без планування їх мережі та прогнозування результатів діяльності. Українські технопарки утворювались переважно на базі академічних і великих науково-дослідних структур. За окремими винятками, поза межами цього процесу лишились вищі навчальні заклади, прикладна та заводська наука, яка ще має значний інтелектуальний і кадровий потенціал.

На пальцях можна перелічити бізнес-інкубатори, що діють за класичною схемою. Досі не створено систему фінансової підтримки інноваційних процесів, нема і законодавчого механізму регулювання венчурної діяльності. Так, за даними Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку, в Україні зареєстровано 10 інвестиційних фондів, із яких сім — венчурні. Обсяг залученого венчурного капіталу в Україні оцінюється приблизно в 400 млн. дол. США. Та фактично інвестовано не більш як 100 млн., що становить менше двох доларів на душу населення. Для порівняння, у Російській Федерації у венчурних фондах накопичено 2,5-3 млрд. євро, інвестовано 375 млн. євро у 125 компаній, а в країнах ЄС щорічні надходження до венчурних фондів становлять 50-60 дол. на одну людину.

Кому розробляти інновації

Тема відсутності кадрів, якості підготовки спеціалістів, глибокого розриву між сучасною наукою і освітою порушується не вперше. Хіба можна отримати орієнтованого на завтрашній день технаря-інноватора, якщо його навчають розробок, технологій і наукових досягнень, здійснених двадцять чи тридцять років тому?

Конкретно для інноваційної сфери проблема ще гостріша, адже й досі в державі не усвідомлено необхідність підготовки інноваційних менеджерів. Навіть у сусідній Росії (не кажучи вже про США чи Японію) спеціалістів інноваційної діяльності готує кожен четвертий вищий навчальний заклад технічного та економічного напряму, причому окремо — інноваційних менеджерів в освітній сфері, окремо — у медичній, окремо — для хімічної промисловості, окремо — для біотехнології тощо.

В Україні й досі вважають достатнім прочитати управлінцям 60-80-годинний курс інноваційного менеджменту. Чого тоді дивуватися щорічному технологічному відставанню навіть від нашого найближчого і найбільшого сусіда, якому ми ще 15 років тому практично не поступалися?

Комерціалізація продукції і технологій: світло й тінь

Тільки одне з трьох підприємств, які займаються інноваційною діяльністю, реалізує відповідну продукцію за кордон. Тобто дві з трьох інновацій іноземцями НЕ ВИЗНАЮТЬСЯ як високотехнологічна продукція.

Ще гірша ситуація з технологіями. У 2004 році, за офіційною статистикою, за кордон продано три технології (двома підприємствами), торік — жодної. Продаж технологій усередині держави теж не вражає — вісім розробників продали 16 технологій.

Сьогодні за державні гроші розробляється майже 6 тисяч тем, працює кілька сотень установ і підприємств, залучено майже 35 тисяч осіб. А на виході нема жодного результату. А ще 15 років тому не було такого підприємства, наукової установи, яка не мала б у своєму складі хоча б десятка винахідників і раціоналізаторів.

Вітчизняні технології все-таки існують, але річ не в тому. Треба аналізувати, чому те, що розробляється, — не продається; чому існує сірий ринок технологій та інноваційних розробок, чому продавати результати інтелектуальної роботи значно вигідніше напівлегально чи нелегально, ніж відкрито і прозоро.

Інноваційний розвиток — іншого шляху немає

Головним результатом розвитку науки та високотехнологічних галузей в XX столітті стало формування в економіках провідних країн світу нового механізму саморозвитку — національних інноваційних систем, у рамках яких зароджуються й реалізуються інновації. Попри національні відмінності, загальною рисою всіх без винятку національних інноваційних систем є лідерство у забезпеченні трьох пріоритетів розвитку: науки, освіти та наукоємного виробництва.

Сьогодні в Україні існує декілька головних чинників-загроз інноваційній безпеці України: недостатній рівень фінансування науково-технічних робіт, слабкий розвиток інфраструктури трансферу технологій, зниження рівня «інтелектуалізації» експорту і зростання імпортозалежності країни від наукоємних товарів, незадовільне інформаційне забезпечення інноваційної сфери, недосконалість податкової системи та відсутність державної підтримки цієї сфери, повільний розвиток ефективних форм інноваційної діяльності. Усі згадані проблеми вимагають прискіпливого аналізу.

Навряд чи Україна зможе відшукати інший шлях розвитку. Ми вже вичерпали резерви економічного зростання за рахунок збільшення обсягів виробництва та експорту ресурсів, тому все наше суспільство разом має забезпечити врегулювання питань, що стримують розвиток інноваційної діяльності. Тільки так ми зможемо забезпечити гідне майбутнє нашій державі та прийдешнім поколінням, а Україна не скотиться на узбіччя цивілізації.

Юрій КАРАКАЙ,
народний депутат України,
член фракції «Регіони України»,
голова Підкомітету з питань інноваційної діяльності Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти,
голова міжфракційного депутатського об'єднання «За науку України».

Нині 90% виробленої продукції не має науково-технологічного забезпечення. Кількість заводських наукових установ зменшилася на чверть

Чим є для нас європейська інтеграція?

Європейський вибір України став закономірним наслідком відновлення країною державної незалежності. Він викристалізувався з усієї попередньої історії українського народу і його зв'язків з іншими народами Європи, його культури та глибоких демократичних традицій.

Але треба підкреслити, що цей вибір є результатом не лише здобуття Україною незалежності: в його основі — історичний шлях, ментальність нашого народу, бажання бачити свою державу невід'ємною складовою єдиної Європи. Для України такий курс є життєвою необхідністю, втіленням її прагматичного прагнення досягти високих стандартів життя громадян і громадянського суспільства.

В Україні відбувається процес становлення інститутів забезпечення європейської інтеграції, елементами якої, крім органів виконавчої та законодавчої влади, є інститути громадянського суспільства. Уже сьогодні більше половини українських громадян підтримують курс на євроінтеграцію. Проте загальнонаціональна підтримка курсу інтеграції України до ЄС, усвідомлення суспільством його стратегічного значення можливі лише за умови консолідації зусиль усіх органів державної влади та місцевого самоврядування, демократично орієнтованих політичних сил, засобів масової інформації, освітніх та культурних інституцій, підприємницьких кіл.

У цьому контексті особливої ваги набуває проведення широкомасштабної інформаційно-роз'яснювальної роботи, об'єктивне висвітлення розвитку відносин між Україною та ЄС, широке і всебічне обговорення значення переваг європейського вибору України, забезпечення неупередженого сприйняття громадянами європейської інтеграції, а також регулярне інформування про політичні, економічні та соціальні процеси, що відбуваються у країнах ЄС.

Відносини між Україною та ЄС були започатковані в грудні 1991 року. Тоді міністр закордонних справ Нідерландів, країни, яка на той час головувала в Європейському союзі, офіційно визнав незалежність нашої держави. На сьогодні правовою основою відносин між Україною та Європейським союзом є Угода про партнерство та співробітництво між Україною та європейськими співтовариствами і їх державами-членами (УПС), яка набула чинності 1 березня 1998 року. У рамках УПС визначено 7 пріоритетів співпраці між Україною та ЄС: енергетика, торгівля та інвестиції, юстиція, внутрішні справи, охорона довкілля, транспортна сфера, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу, а також поступове наближення законодавства України до законодавства Європейського союзу.

Нинішній розвиток політичного діалогу між Україною та ЄС базується на впровадженні Україною Стратегії інтеграції до ЄС, виконанні сторонами угоди про партнерство й співробітництво та Плану дій у рамках Європейської політики сусідства. Належна реалізація плану дій має сприяти поступовій інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС та створити передумови для започаткування з ЄС зони вільної торгівлі. Кінцевою політичною метою плану дій має стати укладення нової угоди з ЄС, яка повинна замінити чинну на сьогодні угоду про партнерство й співробітництво, строк дії якої завершується на початку 2008 року. Водночас план дій створює належні рамки для розвитку взаємин між Україною та розширеним ЄС лише на короткостроковий період. Отже, Україна виходить із того, що наступним логічним кроком після успішного виконання нею плану дій має стати розробка в рамках Європейського союзу довгострокової стратегії відносин із нашою державою, яка б визначала для неї чітку перспективу.

Україна та ЄС активно співпрацюють у рамках Робочої групи з питань розгляду заявки України на вступ до СОТ. ЄС на постійній основі підтримує Україну як у багатосторонньому, так і в двосторонньому переговорних процесах у рамках СОТ. Вступ України до СОТ відкриє можливість для сторін розпочати переговори про укладення угоди про створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, що стане ключовим елементом на шляху повноцінної інтеграції України в ЄС і відкриє Україні доступ на європейські ринки. Водночас укладення такої угоди вимагатиме детального аналізу потреб української економіки та її готовності до запровадження зони вільної торгівлі між Україною та ЄС; аналізу готовності конкретних галузей економіки країни до відкриття для країн Європейського союзу; визначення груп інтересів в Україні у рамках Угоди про вільну торгівлю між Україною та ЄС і проведення низки громадських консультацій з представниками цих груп.

На сьогодні динамічно розвивається торговельно-економічне співробітництво між Україною та Європейським союзом. Стабільно зростає двосторонній зовнішньоторговельний обіг та прямі іноземні інвестиції з країн ЄС в українську економіку. Розширений ЄС є найбільшим зовнішньоторговельним партнером України. Його частка у загальному обсязі зовнішнього товарообігу України сягає 29,8 відсотка, тобто близько третини зовнішньоекономічної діяльності України орієнтується саме на цей ринок. Для порівняння -частка Росії становить 29,12 відсотка загального обсягу товарообігу. Обсяг торгівлі товарами з країнами ЄС становив у 2005 році 21,1 мільярда доларів, обсяг торгівлі послугами — 3 мільярди доларів США. У першому півріччі 2006 року торговельний обмін товарами та послугами між Україною та ЄС зріс на 15,9 відсотка.

Стосовно наближення законодавства України до законодавства ЄС, то відповідно до плану дій Україна—ЄС цей процес у першу чергу має стати передумовою подальшого розвитку економічних стосунків між Україною та ЄС і безпосередньо впливатиме на процес створення зони вільної торгівлі між Україною та Європейським союзом, а також на співробітництво між ними в різних сферах.

Відповідно до статті 51 угоди про партнерство й співробітництво Україна взяла на себе зобов'язання досягти приблизної адекватності українського законодавства у відповідних галузях законодавству ЄС.

А загалом адаптація законодавства України — це перший етап тривалого процесу наближення національної системи права, включаючи також правову культуру, доктрину та судову й адміністративну практику, до системи права Європейського союзу відповідно до критеріїв, що визначаються ЄС для держав, які мають намір приєднатися до нього. Виходячи саме з такого розуміння, процес адаптації має охоплювати як нормотворення, так і нормозастосування і бути обов'язковим для всіх органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Починаючи з 1994 року в Україні було ухвалено низку законодавчих актів (указів Президента, постанов уряду), які передбачали обов'язковість врахування норм права ЄС та норм і принципів системи ГАТТ/СОТ при розробці законопроектів у різних сферах. Незважаючи на це, робота з адаптації законодавства проводилася доволі хаотично. Час від часу з'являлася інформація про те, що здійснювався порівняльно-правовий аналіз законодавства у тій чи іншій сфері, що готуються переклади окремих законодавчих актів, однак чіткої системи, чіткого механізму адаптації законодавства до цього часу відпрацьовано не було.

Власне, з утворенням парламентського Комітету з питань європейської інтеграції цей процес значно активізувався. Саме з ініціативи комітету було порушено питання про обов'язковість перевірки всіх законопроектів на предмет їх відповідності праву Європейського союзу. Крім того, комітетом було суттєво доопрацьовано Закон України «Про Концепцію Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу». На вимогу комітету концепцію було доповнено пунктом, який зобов'язував Кабінет Міністрів України підготувати й внести на розгляд Верховної Ради України проект Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу. Такий проект закону був підготовлений та прийнятий Верховною Радою України і набув чинності 18 березня 2004 року. Це рамковий документ, який визначає мету, основні терміни, інституціональний механізм адаптації законодавства, засади фінансового, кадрового та інформаційного забезпечення її виконання. Перший етап виконання програми розрахований на 2004—2007 роки. На цьому етапі пріоритетними сферами, в яких здійснюється адаптація законодавства, є сфери, визначені статтею 51 УПС, а саме: митне право; законодавство про компанії; банківське право; бухгалтерський облік компаній; податки, включаючи непрямі; інтелектуальна власність; охорона праці; фінансові послуги; правила конкуренції; державні закупівлі; охорона здоров'я та життя людей, тварин і рослин; довкілля; захист прав споживачів; технічні правила й стандарти; енергетика, включаючи ядерну; транспорт.

Періоди наступних етапів виконання програми визначатимуться залежно від результатів, досягнутих на попередніх етапах, економічної, політичної та соціальної ситуацій, яка складатиметься в Україні, а також розвитку взаємовідносин України і Європейського союзу.

Передбачається, що у цих пріоритетних сферах адаптація здійснюватиметься поступово. Спочатку визначатимуться акти права ЄС, які регулюють правовідносини у відповідній сфері, а далі процес адаптації має здійснюватися у такій послідовності: переклад визначених актів на українську мову; здійснення комплексного порівняльного аналізу регулювання правовідносин у відповідній сфері в Україні та в Європейському союзі; розроблення рекомендацій стосовно приведення законодавства України у відповідність праву ЄС; проведення економічного, соціального та політичного аналізу наслідків реалізації рекомендацій; визначення переліку законопроектних робіт; підготовка проектів законів та інших нормативно-правових актів, внесених до переліку законопроектних робіт, та їх прийняття; моніторинг імплементації актів законодавства.

Елементом адаптації законодавства має стати перевірка проектів законів України та інших нормативно-правових актів на їх відповідність праву ЄС із метою недопущення прийняття законодавчих актів, які суперечать законодавству Європейського союзу. Саме над цим працює Комітет Верховної Ради з питань євроінтеграції, а також відповідний департамент Міністерства юстиції України, на який указом Президента України від 21 серпня 2004 року покладено виконання функцій уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС. Відповідно до розділу IX Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» зазначений департамент проводить експертизу проектів законів та інших нормативно-правових актів, які за предметом правового регулювання належать до сфер, правовідносини в яких регулюються правом ЄС.

З прийняттям Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу вдалося, якщо можна так сказати, «матеріалізувати» цей процес. Розвиток адаптаційного процесу в Україні за останні декілька років дає змогу зробити висновок про те, що приведення права України у відповідність із правом ЄС уже більше не є «процесом для процесу», що не має нічого спільного з майбутнім членством України в ЄС, а чітко підпорядковане цій стратегічній цілі, тобто набуває цільового характеру і направлене на досягнення практичних результатів. Значна частина цієї роботи стосується правової сфери, оскільки без відповідності правової системи України правовій системі ЄС мета не може бути досягнута. При цьому необхідно звертати увагу не лише на рівень відповідності українського законодавства законодавству ЄС за формою й змістом, але також і на органічну відповідність українського законодавчого масиву європейським нормам і стандартам, що має знайти свій вияв у правозастосовчій практиці, розвитку сучасних методів тлумачення нормативно-правових актів, застосуванні принципів права ЄС в українських судах, зміцненні незалежної української судової системи, а також забезпечення ефективності застосування адаптованого законодавства. І це важливо ще й тому, що наявна законодавча база України в окремих сферах ще залишається надзвичайно суперечливою та нестабільною. Здебільшого це загальні законодавчі акти, а в нинішній ситуації нам необхідні закони прямої дії. Отже, всім гілкам влади потрібно спільно працювати над створенням цілісної системи законодавства України, оскільки розпорошеність ускладнює процес адаптації. Адже із 30 тисяч нормативно-правових актів, що діють на території України, закони становлять лише 4,6 відсотка. А в Євросоюзі першочергова увага приділяється саме якості правових актів. Відомо, що Рада ЄС прийняла спеціальне рішення з приводу правил їх підготовки, за якими правовий акт повинен бути: чітким, недвозначним, без надмірного застосування скорочень, не містити незрозумілих посилань на інші тексти, ускладнень, що роблять акт важким для читання.

Поки що неможливо дати загальну оцінку процесу адаптації, оскільки рівень адаптованості законодавства України є різним навіть у рамках однієї сфери. Але варто підкреслити, що в більшості випадків можливість реалізації заходів з адаптації залежить від ухвалення відповідних законів Верховною Радою України. Таким чином, відповідальність за прогрес України у сфері адаптації законодавства покладається і на уряд, і на парламент України. Саме тому особливо актуальним є питання створення парламентського механізму, який унеможливить ухвалення законів, що суперечать праву ЄС.

Діяльність органів влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу поступово стає системною та планомірною складовою політики інтеграції України до ЄС. І так має бути, якщо ми хочемо досягти мети. Тому що переважна більшість політичних сил та пересічних громадян не бачать альтернативи демократії та ринковій економіці, наближенню до європейських структур, впровадженню європейських норм і стандартів у всі сфери суспільного життя.

Ми реалісти і, звичайно, розуміємо, що європейська інтеграція і навіть вступ до ЄС не є одномоментним політичним актом. Це тривалий процес, який вимагає мобілізації усього суспільства й кардинальної зміни свідомості. Якщо в майбутньому ми хочемо стати членом Євросоюзу, то вже сьогодні маємо докласти всіх зусиль, щоб поводитися як потенційні члени. Остаточний результат нашого руху залежить, передусім, від нашої спроможності впорядкувати власну домівку. А тому першочерговим завданням на сьогодні є не обговорення дати вступу, а концентрація зусиль на успішній адаптації законодавства, економічному зростанні, послідовному здійсненні демократичних і ринкових перетворень, поширенні ідеї європейської інтеграції в українському суспільстві всіма можливими засобами.

Реалізація курсу на європейську інтеграцію не має бути справою лише політичної еліти. Досвід наших сусідів — нинішніх держав-членів Євросоюзу — переконує, що його треба зробити домінантою життя всього суспільства. Будь-яке рішення — від адаптації законодавства до конкретних кроків із реформування політичної системи — слід оцінювати саме з цієї позиції.

Отже, чим усе ж таки є для нас європейська інтеграція?

Очевидно, це, насамперед, послідовна внутрішня політика, спрямована на успішні соціально-економічні, ринкові перетворення, метою яких має стати досягнення європейських стандартів життя.

З усіх можливих альтернатив лише євроінтеграційний курс здатний забезпечити нашому народу належні умови життя, а державі — гідне місце в сім'ї європейських країн. Для України інтеграція до Євросоюзу — це рух держави до стандартів реальної, діючої демократії та цивілізованого, соціально орієнтованого ринкового господарства. Саме тому євроінтеграція є й має залишатися стратегічною метою державної політики України.

*Наталія **ПРОКОПОВИЧ**, голова Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції (фракція «Наша Україна»).*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо плати за ліцензії та акцизного збору на виробництво спиртів, алкогольних напоїв та тютюнових виробів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345; 1997 р., № 45, ст. 286; 2000 р., № 30, ст. 240; 2002 р., № 26, ст. 175; 2003 р., № 33—34, ст. 267; 2005 р., № 4, ст. 91; №№ 17—19, ст. 267):

1) текст статті 4 викласти в такій редакції:

«Встановити річну плату за ліцензії на виробництво спирту етилового, коньячного, плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та для підприємств первинного виноробства в розмірі 780 гривень.

Ліцензії видаються терміном на п'ять років, а плата за них справляється щорічно.

Плата за ліцензії справляється до початку виробництва зазначеної продукції органом, що видає ліцензії, у розмірах, встановлених цим Законом, і зараховується до державного бюджету.

За видачу дубліката ліцензії справляється плата у розмірі 780 гривень і зараховується до державного бюджету.

Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії.

Сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених цим Законом, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензії»;

2) частину шосту статті 14 викласти в такій редакції:

«Річна плата за ліцензії на право імпорту або експорту спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового становить 780 гривень. Встановити річну плату за ліцензії на право оптової торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим у розмірі 500 000 гривень. Ліцензії видаються органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, терміном на п'ять років, а плата за ліцензії зараховується до державного бюджету»;

3) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Імпорт, експорт, оптова і роздрібна торгівля алкогольними напоями та тютюновими виробами

Імпорт, експорт і оптова торгівля алкогольними напоями та тютюновими виробами можуть здійснюватися суб'єктами підприємницької діяльності всіх форм власності за наявності ліцензій.

Плата за ліцензії на право імпорту, експорту алкогольних напоїв та тютюнових виробів встановлюється в розмірі 780 гривень за рік.

Встановити річну плату за ліцензії на право оптової торгівлі у розмірі:

алкогольними напоями - 500 000 гривень;

тютюновими виробами - 500 000 гривень.

Ліцензії на право імпорту, експорту алкогольних напоїв та тютюнових виробів видаються терміном на п'ять років органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України.

Ліцензії на право оптової торгівлі видаються терміном на п'ять років уповноваженими Кабінетом Міністрів України органами виконавчої влади в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

Плата за ліцензії справляється органом, що видає ліцензії, у розмірах, встановлених цим Законом, і зараховується до державного бюджету.

Суб'єкти підприємницької діяльності, які отримали ліцензії на виробництво або імпорт алкогольних напоїв або тютюнових виробів, здійснюють поставку цієї продукції підприємствам оптової і роздрібної торгівлі та іншим українським споживачам за наявності ліцензії на оптову торгівлю.

Підприємства первинного виноробства здійснюють поставку виноматеріалів підприємствам вторинного виноробства без ліцензії на оптову торгівлю.

Відвантаження алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що призначені для реалізації магазинами безмитної торгівлі, здійснюється суб'єктами підприємницької діяльності, які отримали ліцензію на право експорту алкогольних напоїв або тютюнових виробів, з оформленням вантажної митної декларації, при цьому мінімальні оптово-відпускні ціни для алкогольних напоїв не застосовуються.

Роздрібна торгівля алкогольними напоями або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами підприємницької діяльності всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

Плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі; на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі — 2000 гривень, а на території сіл і селищ, за винятком тих, що знаходяться у межах території міст, — 500 гривень на роздрібну торгівлю алкогольними напоями на кожний окремий, зазначений у ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі, і 250 гривень — на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі.

Для місць торгівлі, які розташовані за межами території міст обласного підпорядкування і міст Києва та Севастополя на відстані до 50 км та які мають торговельні зали площею понад 500 кв. м, плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі, та 2000 гривень на роздрібну торгівлю тютюновими виробами на кожне місце торгівлі.

Плата за ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами справляється щокварталу рівними частками і зараховується до державного бюджету згідно з чинним законодавством.

Ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами видаються уповноваженими Кабінетом Міністрів України органами виконавчої влади в містах, районах, районах у містах Києві та Севастополі за місцем торгівлі суб'єкта підприємницької діяльності терміном на один рік і підлягають обов'язковій реєстрації в органі державної податкової служби, а у сільській місцевості — і в органах місцевого самоврядування за місцем торгівлі суб'єкта підприємницької діяльності.

Ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами в поїздах, на морських або річкових суднах видаються органами виконавчої влади, уповноваженими Кабінетом Міністрів України, в містах, районах, районах у містах Києві та Севастополі за місцем формування поїзда (приписки судна).

Ліцензія видається за заявою суб'єкта підприємницької діяльності, до якої додається копія свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності, засвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал документа. Для отримання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями додається довідка податкової служби про реєстрацію електронних контрольно-касових апаратів (книг обліку розрахункових операцій), що знаходяться у місці торгівлі.

У заяві повинно бути зазначено вид господарської діяльності, на провадження якого суб'єкт підприємницької діяльності має намір одержати ліцензію (імпорт, експорт, оптова, роздрібна торгівля алкогольними напоями або тютюновими виробами).

У заяві про видачу ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями додатково зазначаються перелік електронних контрольно-касових апаратів (книг обліку розрахункових операцій), які знаходяться у місці торгівлі, а також адреса місця торгівлі.

У заяві на видачу ліцензії на роздрібну торгівлю тютюновими виробами зазначається адреса місця торгівлі.

У додатку до ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями суб'єктом підприємницької діяльності зазначається адреса місця торгівлі і вказуються перелік електронних контрольно-касових апаратів та інформація про них: модель, модифікація, заводський номер, виробник, дата виготовлення; реєстраційні номери книг обліку розрахункових операцій, які знаходяться у місці торгівлі.

Вимагати представлення інших документів, крім зазначених у цьому Законі, забороняється. Зазначені в цьому Законі документи подаються в одному примірнику в копіях, засвідчених нотаріально або органом, який видав оригінал документа. Заява про видачу ліцензії та визначені цим Законом документи подаються уповноваженою особою заявника або надсилаються рекомендованим листом. У разі подання заяви про видачу ліцензії та доданих до неї документів особисто вони приймаються за описом, копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття заяви та документів і підписом особи, яка їх прийняла.

Ліцензія або рішення про відмову в її видачі видається заявнику не пізніше 10 календарних днів з дня одержання зазначених у цьому Законі документів. У рішенні про відмову у видачі ліцензії повинна бути вказана підстава для відмови.

Дія ліцензії призупиняється у разі несвоєчасної сплати чергового платежу за ліцензію на підставі письмового розпорядження органу, який видав ліцензію, на термін до сплати заборгованості.

Дія ліцензії вважається призупиненою з моменту одержання суб'єктом підприємницької діяльності відповідного письмового розпорядження органу, який видав ліцензію, а її дія поновлюється з моменту зарахування відповідного чергового платежу за ліцензію до бюджету.

Ліцензія анулюється шляхом прийняття органом, який видав ліцензію, відповідного письмового розпорядження на підставі:

заяви суб'єкта підприємницької діяльності;

рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності;

несплати чергового платежу за ліцензію протягом 30 календарних днів від моменту призупинення ліцензії;

рішення суду про встановлення факту незаконного використання суб'єктом підприємницької діяльності марок акцизного збору (стосовно імпортерів);

рішення суду про встановлення факту торгівлі суб'єктом підприємницької діяльності алкогольними напоями або тютюновими виробами без марок акцизного збору;

рішення суду про встановлення факту переміщення суб'єктом підприємницької діяльності алкогольних напоїв або тютюнових виробів поза митним контролем.

Ліцензія анулюється та вважається недійсною з моменту одержання суб'єктом підприємницької діяльності письмового розпорядження про її анулювання.

У разі зміни відомостей, зазначених у виданій суб'єкту підприємницької діяльності ліцензії (за винятком змін, пов'язаних з реорганізацією суб'єкта підприємницької діяльності), орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта підприємницької діяльності протягом трьох робочих днів видає суб'єкту підприємницької діяльності ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін.

У разі втрати або пошкодження ліцензії орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта підприємницької діяльності протягом трьох робочих днів видає суб'єкту підприємницької діяльності дублікат ліцензії. Строк дії дубліката ліцензії не може перевищувати строку дії, зазначеного у втраченій або пошкодженій ліцензії.

За видачу дубліката ліцензії на оптову торгівлю, роздрібну торгівлю або імпорт, або експорт справляється плата у розмірі 780 гривень, яка зараховується до бюджету згідно з чинним законодавством.

Зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів здійснюється в місцях зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, внесених до Єдиного реєстру, незалежно від того, кому належить таке місце зберігання, або того, за заявою якого суб'єкта підприємницької діяльності таке місце зберігання було внесено до Єдиного реєстру.

Внесення даних до Єдиного реєстру проводиться на підставі заяви суб'єкта підприємницької діяльності з обов'язковим зазначенням місцезнаходження місця зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, а також: для юридичних осіб — найменування, місцезнаходження, коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців; для фізичних осіб — підприємців — прізвища, імені, по батькові, місця проживання, номера свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності.

До заяви додаються нотаріально засвідчена копія ліцензії на відповідний вид діяльності, виданої заявнику, та документ, що підтверджує право користування цим приміщенням.

Довідка про внесення місця зберігання до Єдиного реєстру видається суб'єкту підприємницької діяльності протягом семи календарних днів від дня подання заяви. Ведення Єдиного реєстру та видача довідок про внесення місць зберігання до Єдиного реєстру здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України. Органи влади забезпечують вільний доступ до відомостей, які містяться в Єдиному реєстрі.

Виключення місць зберігання з Єдиного реєстру здійснюється органом державної податкової служби, який вносив його до Єдиного реєстру, на підставі письмової заяви суб'єкта підприємницької діяльності, що був заявником такого місця зберігання, або у разі анулювання ліцензії, виданої такому суб'єкту підприємницької діяльності відповідно до цього Закону, шляхом прийняття відповідного письмового розпорядження не раніше ніж через 10 робочих днів з моменту виникнення передбачених цим Законом підстав.

Орган державної податкової служби повинен надати суб'єкту підприємницької діяльності, що був заявником, засвідчену копію письмового розпорядження про виключення місця зберігання з Єдиного реєстру протягом трьох робочих днів з моменту його прийняття.

Забороняється сплата акцизного збору з алкогольних напоїв та тютюнових виробів шляхом взаємних заліків, зустрічних зобов'язань, векселями та в інших формах, які не передбачають сплату такого акцизного збору коштами.

У разі продажу (інших видах відчуження) алкогольних напоїв та тютюнових виробів у межах бартерних (товарообмінних) операцій або інших операцій, що не передбачають їх оплати в грошовій формі, у тому числі векселями чи іншими видами боргових зобов'язань, покупець (отримувач) підакцизної продукції зобов'язаний здійснити сплату суми акцизного збору, включеного до ціни продукції, а також податку на додану вартість, нарахованого на таку ціну, виключно у грошовій формі. У такому ж порядку здійснюється оплата вартості виготовлення (переробки, обробки) підакцизної продукції на давальницьких умовах».

2. У Законі України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 180; 2003 р., № 33-34, ст. 267; 2005 р., № 4, ст. 91, №№ 17-19, ст. 267):

1) у статті 1 цифри та слова

«2207	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією алкоголю не менш як 80 відсотків об'єму, спирт етиловий та інші спирти денатуровані будь-якої концентрації	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 (крім 2208 20)	Спирт етиловий не денатурований з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'єму, спиртові настоянки, лікери та інші спиртові напої	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 (крім 2208 20 12 00, 2208 20 29 00 тільки бренді, — 2208 20 89 00 тільки спирт коньячний)	Спиртові напої, одержані перегонкою виноградного вина або вичавок винограду	17 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 12 00	Коньяк	6 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 29 00	Тільки бренді	6 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту»

замінити цифрами та словами

«2207	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією алкоголю не менш як 80 відсотків об'єму, спирт етиловий та інші спирти денатуровані будь-якої концентрації	19 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 (крім 2208 20)	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'єму, спиртові настоянки, лікери та інші спиртові напої	19 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20	Спиртові напої, одержані перегонкою	19 грн. за 1 л

(крім 2208 20 12 00, 2208 20 29 00 — тільки бренді, 2208 20 89 00 — тільки спирт коньячний)	виноградного вина або вичавок винограду	100-відсоткового спирту
2208 20 12 00 2208 20 29 00	Коньяк	7 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
	Тільки бренді	7 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту»;

2) статтю 7 викласти в такій редакції: «Стаття 7. Тимчасово встановити з 1 січня 2007 року до 1 липня 2007 року ставки акцизного збору на такі товари:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару	Ставки акцизного збору у гривнях з одиниці товару
2207	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією алкоголю не менш як 80 відсотків об'єму, спирт етиловий та інші спирти денатуровані будь-якої концентрації	18 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 (крім 2208 20)	Спирт етиловий неденатурований з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'єму, спиртові настоянки, лікери та інші спиртові напої	18 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 (крім 2208 20 12 00, 2208 20 29 00 — тільки бренді, 2208 20 89 00 — тільки спирт — коньячний)	Спиртові напої, одержані перегонкою виноградного вина або вичавок винограду	18 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 20 12 00	Коньяк	6,5 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту
2208 29 00	Тільки бренді	6,5 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту».

3. Текст Закону України «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 52, ст. 471; 2001 р., № 4, ст. 19, № 24, ст. 125; 2003 р., № 33-34, ст. 267; 2005 р., № 7-8, ст. 162, №№ 17-19, ст. 267) викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Установити такі ставки акцизного збору на тютюнові вироби:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)	Ставки акцизного збору у процентах до обороту з реалізації товару (продукції)
2401	Тютюнова сировина Тютюнові відходи	0	0
2402 10 00 00	Сигари, включаючи сигари з відрізаними кінцями, та сигарили (тонкі сигари), з вмістом тютюну	30 грн. за 1000 шт.	8
2402 20 90 10	Сигарети без фільтру з тютюну (цигарки)	5 грн. за 1000 шт.	10
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром з тютюну	13 грн. за 1000 шт.	10
2403 (крім 2403 99 10 00, 2403 10)	Тютюн та замінники тютюну, інші, промислового виробництва; тютюн «гомогенізований» або «відновлений»; тютюнові екстракти та есенції	0	0
2403 10	Тютюн для паління, з вмістом або без вмісту замінників у будь-якій пропорції	12 грн. за 1 кг	10
2403 99 10 00	Жувальний і нюхальний тютюн	5 грн. за 1 кг	8

При визначенні податкового зобов'язання із сплати акцизного збору на сигарети за кожні 1000 штук реалізованого товару (продукції), що обчислюється одночасно за встановленими законодавством ставками акцизного збору у твердих сумах за 1000 штук реалізованого товару (продукції) на відповідні сигарети та у процентах до обороту з реалізації товару (продукції), розмір такого зобов'язання не може бути менше 24 відсотків від максимальної роздрібної ціни на кожну власну назву сигарет за 1000 штук реалізованого товару (продукції) (без податку на додану вартість та акцизного збору).

Стаття 2. Тимчасово встановити з 1 січня 2007 року до 1 липня 2007 року ставки акцизного збору на такі товари:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставки акцизного збору у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)	Ставки акцизного збору у процентах до обороту з реалізації товару (продукції)
2402 20 90 10	Сигарети без фільтру з тютюну (цигарки)	5 грн. за 1000 шт.	9
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром з тютюну	12 грн. за 1000 шт.	9

Розмір податкового зобов'язання із сплати акцизного збору на сигарети за кожні 1000 штук реалізованого товару (продукції), що обчислюється одночасно за встановленими законодавством ставками акцизного збору у твердих сумах за 1000 штук реалізованого товару (продукції) на відповідні сигарети та у процентах до обороту з реалізації товару (продукції), не може бути менше 23 відсотків максимальної роздрібної ціни на кожну власну назву сигарет за 1000 штук реалізованого товару (продукції) (без податку на додану вартість та акцизного збору)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2007 року, крім підпункту 1 пункту 2 і підпункту 1 пункту 3 розділу I, які набирають чинності з 1 липня 2007 року.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
17 листопада 2006 року.
№ 374-V.

■ ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «ЛОТОС ЛТД»

повідомляє про будівництво житлового будинку з приміщеннями загального користування і підземним паркінгом на вул. Артема, 52-а, 52-д (надалі - Об'єкт) у Шевченківському районі м. Києва на підставі рішення Київської міської ради від 19.07.2005 р. №830/3405.

Перед проекті пропозиції будівництва Об'єкта погоджені в установленому порядку з Головним управлінням містобудування, архітектури та дизайну міського середовища (протокол засідання архітектурно-містобудівної ради від 16.08.2006 р.).

Замовник: ТОВ «ЛОТОС ЛТД», м. Київ, вул. І. Шевцова, 1, пов. 3.

Генпроектувальник: ПП «АРНІКА-М», м. Київ, вул. Б. Грінченко, 7, к. 5.

Функціональне використання ділянки:

Найменування	Кількість	% від заг. площі ділянки
Площа ділянки	4200 м^2	100%
Площа забудови	870 м^2	20,7%
Площа проїздів та пішохідних доріжок	1200 м^2	28,6%
Площа озеленення	2120 м^2	50,7%

Техніко-економічні показники Об'єкту:

площа ділянки:	0,42 га
площа забудови	870 м^2
поверховість будинку:	17 пов.
загальна площа будинку:	13130 м^2
площа вбудованих нежитлових приміщень:	1650 м^2
площа підземного паркінгу на 52 м/місць:	1714 м^2
площа технічних приміщень загального призначення:	130 м^2
загальна кількість квартир у будинку:	48

Об'єкт, який примикає до 4-поверхового корпусу інституту післядипломної педагогічної освіти, є односекційним. Проектом передбачено підземний паркінг на 52 м/місця та 12 м/місць для тимчасового зберігання. Під'їзд до будинку та паркінгу здійснюється з вул. Артема. На першому поверсі розташовані приміщення для занять спортом, на 2 поверсі розташовані офісні приміщення, з 3 по 17 поверхи розташовано житлові приміщення.

Проектом передбачається комплексний благоустрій території з асфальтобетонними під'їздами, площадки входів, тротуари, майданчики відпочинку - з покриттям ФЕМів, з розміщенням на них декоративних лав, світильників, урн.

На території запроектовані комбінований майданчик дитячий, для відпочинку та занять фізкультурою, господарчий майданчик.

З демонстраційними матеріалами можна ознайомитися за адресою: м. Київ, вул. Артема, 52-а, Інститут післядипломної педагогічної освіти, корпус 3, 1-й поверх.

Пропозиції та запити направляти за адресою: 03113, м. Київ, вул. І. Шевцова, 1, адмін. корпус, 3-й поверх, к. 308, для ТОВ «ЛОТОС ЛТД» у строк до 11 січня 2007 року.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) постановою від 13.09.2006 року по справі №1/97-Б визнано банкрутом дочірнє підприємство «Підзамче», код ЄДРПОУ 30926684 (43025, с. Усичі Луцького району). Р/р 26008233140001 в КБ «Приватбанк», МФО 303440.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Ліпича Анатолія Микитовича (ліцензія Міністерства економіки України АА №719766 від 21.01.2004 р., м. Луцьк-18, а/с №7).

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 07.08.2006 р. порушив справу № Б-39/97-06 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Надія» (63050, Харківська обл., Валківський р-н, с. Сидоренково, вул. 1 травня, 5, п/р 260032391 у ХОД АППБ «Аваль», МФО 350589, ЄДРПОУ 00708609).

Розпорядник майна арбітражний керуючий Цимберов Дмитро Ілліч (ліц. АА № 779208 від 06.08.2004 р., м. Харків, вул. Бакуліна, 9/13, кв. 52).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) від 20.12.2006 року по справі № 10/285 Закрите акціонерне товариство «Дарна» (02094, Україна, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1-А, код ЄДРПОУ 00306839, п/р № 260000691 в АБ «Кліринговий дім» м. Києва, МФО 300647) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, пр-т. Григоренка, буд. 7-В, кв. 51; ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства Міністерства економіки України від 16.10.2006 року, серії АВ № 158273).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Контактний телефон: (044) 292-23-15 та (044) 559-72-12.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 19.10.2006 року по справі № 8/75-Б визнано банкрутом Волинську асоціацію цукрової промисловості «Волиньцукор», код ЄДРПОУ 03081826 (43000, м. Луцьк, вул. Винниченка, 63). Р/р 26002234640001 ТзОВ КБ «Західінкомбанк», МФО 303484.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3, ліцензія АА № 630072 від 25.11.2003 р.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 19.10.2006 року по справі № 8/74-Б визнано банкрутом ТзОВ «Гастроном № 11» ЛТД код ЄДРПОУ 13359622 (43000, м. Луцьк, вул. Чернишевського, 31). Р/р 2604270086030 Волинська обласна філія АКБ «Укрсоцбанк», МФО 303019.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Жиліча Олександра Васильовича, 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36 А (офіс), т. факс (03322) 4-24-98, (067) 3322122 (Ліцензія Мінекономіки України від 05.06.2002 р. № 140403).

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 25.10.2006 року по справі № 1/111-Б визнано банкрутом ПВКФ «Агро-ідеал», код ЄДРПОУ 21745678 (43020, м. Луцьк, вул. Клима Савури, 44/157). Р/р 26001010784 ВФ АТ «Кредит Банк» (Україна), МФО 303224.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Жиліча Олександра Васильовича, 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36 А (офіс), т. факс (03322) 4-24-98, (067) 3322122 (Ліцензія Мінекономіки України від 05.06.2002 р. № 140403).

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі. 54-А) Постановою від 25.10.2006 року по справі № 1/109-Б визнано банкрутом Луцьке підприємство електричних мереж зовнішнього освітлення «Міськсвітло», код ЄДРПОУ 21744220 (43005, м. Луцьк, проспект Перемоги, 14). Р/р 26007232313001 Філія «Волинське Головне Регіональне Управління «ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 303440.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Жиліча Олександра Васильовича, 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36 А (офіс), т. факс (03322) 4-24-98, (067) 3322122 (Ліцензія Мінекономіки України від 05.06.2002 р. № 140403).

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 25.10.2006 року по справі № 8/76-Б визнано банкрутом ПФ «Мегаполіс», код ЄДРПОУ 31572341 (43000, м. Луцьк, вулиця Електроапаратна, 4). Р/р 26003301000156 Луцька філія АКБ «Мрія», МФО 303473.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Зубашенка Юрія Вікторовича, який проживає в м. Луцьку по вул. В. Інтернаціоналістів, 1/69 (Ліцензія Мінекономіки та з питань Євроінтеграції України, серія АА № 783223 від 18.02.2004 р.).

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 26 ГРУДНЯ 2006 ■ № 245 (3995)

«Укртелеком» з 1 січня 2007 року підвищує тарифи на дзвінки з фіксованих на мобільні телефони

Генеральний прокурор Олександр МЕДВЕДЬКО обіцяє притягнути Володимира Щербаня до відповідальності, якщо для цього з'являться підстави

■ У НОМЕР

Прощавай, Зелена Долино!

Одеська область. З карти області зникло ще одне село — Зелена Долина Тарутинського району. Там не залишилося жодного мешканця. Загалом нинішнього року в області виключено з облікових даних адміністративно-територіального устрою 5 населених пунктів. Багато сіл придатні для проживання, там збереглася вся інфраструктура, але нема людей, які мешкають постійно. Гірка статистика має тенденцію до зростання. Зокрема, на 24 тисячі народжених в області щорічно припадає понад 40 тисяч померлих.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Соціальні гарантії збережено

Донецька область. На Харцизькому трубному заводі прийняли новий колективний договір. У документі збережено досягнутий рівень соціальних гарантій трудового колективу. За словами генерального директора підприємства Андрія Шишацького, з 1 січня 2007 року тарифні ставки збільшать на 7 відсотків, що дасть змогу працівникам подолати наслідки підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги та забезпечить додаткові надходження до міського бюджету. Сьогодні середньомісячна заробітна плата на підприємстві становить більш як 1,5 тисячі гривень. Додатково до основної зарплати працівникам виплачується винагорода за вислугу років.

Кожен п'ятий член трудового колективу має вищу, а кожен третій — неповну вищу освіту. Роботу з навчанням суміщають 425 працівників. За 10 місяців цього року на соціальні пільги підприємство витратило 1,6 мільйона гривень — більше, ніж за весь попередній рік.

Ліна КУЩ.

Центр для маленьких пацієнтів

Полтава. Відкрито реабілітаційний центр для дітей з ураженням нервової системи, що нині є доволі поширеною причиною інвалідності. Донедавна в обласному центрі таких дітей лікували лише в умовах спеціалізованого неврологічного відділення обласної клінічної лікарні. Тепер можливості й технічне оснащення центру (на облаштування виділено понад 300 тисяч гривень бюджетних коштів, ще на 120 тисяч придбано обладнання) дають змогу проводити ранню реабілітацію, адже медперсонал пройшов відповідну підготовку в Українському центрі реабілітації дітей з ураженням центральної нервової системи Києва. Центр також надаватиме навчально-методичну допомогу дитячим лікувальним закладам області.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Наступ на фальсифікат

Хмельницька область. 200 пляшок фальсифікату та 2250 кілограмів ковбас без жодних документів — такий результат рейдів у Кам'янці-Подільському. Їх за розпорядженням Кабміну проводять у грудні-січні співробітники міліції разом з іншими контролюючими органами по всій країні. «Безпаспортний» алкоголь правоохоронці виявили на міському ринку «Вікторія» у 40-літнього продавця, а на підпільний ковбасний цех натрапили в селі Слобідка-Рихтівська цього само району.

Віра ШПИЛЬОВА.

■ ФОТОФАКТ

У Семенівці Чернігівської області відкрито стаціонарне відділення територіального центру соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких громадян. Нині у ньому перебуває 10 самотніх осіб. Ще 15 ліжок займуть обділені увагою літні люди.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: ***заступник голови облдержадміністрації з фінансово-економічних та соціальних питань Наталія Білоус (у центрі) з керівниками Семенівського району під час відкриття стаціонарного відділення.***

Фото відділу зв'язків з громадськими організаціями та ЗМІ облдержадміністрації.

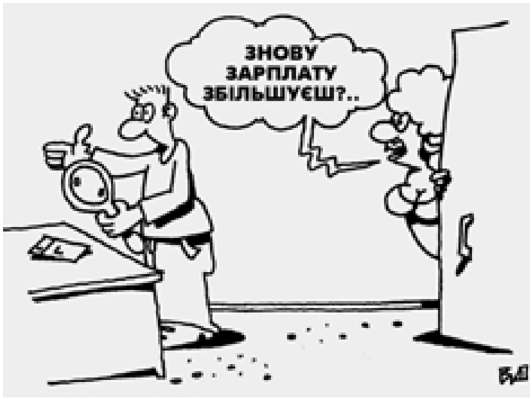
Трудовий потенціал. Ми його втрачаємо...

Днями Державному центру зайнятості виповнилося 16 років. Це єдина структура на вітчизняному ринку праці, що обслуговує громадян безкоштовно. І робить це досить професійно. Сьогодні в її банку даних більше двох мільйонів вакансій. На жаль, далеко не всі з них відповідають запитам сучасника.

— Головна проблема на нашому ринку праці — відсутність нормальної, гідної заробітної плати. Це вбиває мотивацію не тільки до праці, але і до здобування освіти, — говорить директор ДЦЗ Володимир Галицький. — Не можна будувати конкурентоспроможну економіку на дешевій робочій силі. Рівень зарплати в структурі собівартості ВВП сьогодні становить 9%. У СРСР цей показник був 22%. У країнах Західної Європи — 45—55%.

Сьогодні розрив між заробітною платою в нас і в Європі обчислюється в десятки разів. На думку Володимира Галицького, українців нічого не втримує на батьківщині: ні родина, ні квартира, ні патріотичні почуття. Вони їдуть на заробітки за кордон. І в умовах глобалізації нікуди від цього не дітися. Для інших працівників високої кваліфікації наша країна не цікава. Директор Державного центру зайнятості вважає, що якщо найближчим часом у країні не реформують систему оплати праці, то ми втратимо власний трудовий потенціал, а його замінять жителі Південно-Східної Азії, Китаю й Африки. Як правило, це низькоосвічені і низькокваліфіковані люди. Така перспектива є загрозою для національної безпеки України.

Трудовики говорять, нині на вітчизняному ринку праці спостерігається дисбаланс робочої сили. Це наслідок неадекватності освіти і дезорієнтації людей на модні професії — менеджерів, економістів, юристів тощо, попит на які сьогодні практично відсутній. Цінуються висококваліфіковані робітники: токарі, слюсарі, фрезерувальники, будівельники, продавці промислових і продовольчих товарів.

Експерти стверджують: сьогодні вже не йдеться про кількість вакансій. Проблема в їхній якості. Президент поставив завдання щорічно створювати в країні мільйон робочих місць. Про перевиконання плану урочисто рапортував попередній уряд. Наскільки ж ця цифра відповідає дійсності?

— Єврокомісар із зайнятості і соціально-економічного розвитку Євросоюзу заявила, що в 2007—2008 рр. у країнах Західної Європи буде створено 3,5 млн. робочих місць. На це планується витратити 54 млрд. євро. На цьому тлі про який мільйон в Україні ми говоримо? Думаю, Президент керувався добрими намірами, коли заявляв про цей план. Але його, мабуть, дезінформували. В Україні сьогодні 1,5 млн. безробітних. Якщо ми будемо створювати стільки робочих місць у рік, то вже в наступному році доведеться залучати робочу силу зі сторони, — пояснює Володимир Галицький.

За його словами, у звітах перед центром зайнятості юридичні особи рапортують про створення нових і ліквідацію старих робочих місць. Якщо на робоче місце поставили комп'ютер, воно вже вважається новим. Підняли зарплату працівнику на 10% — у звіті фігурує нове робоче місце. Так і народжується райдужна статистика.

Ольга ВАУЛІНА.
Мал. Віктора ПОПОВА.

■ ФОТОФАКТ

Київська міська рада ще наприкінці вересня нинішнього року погодила необхідність приведення тарифів на житлово-комунальні послуги до економічно обґрунтованого рівня з урахуванням реальної платоспроможності населення столиці. За дорученням міського голови Леоніда Черновецького його заступники і начальники структурних підрозділів разом з районними керівниками розробили механізм виплат компенсацій (субсидій), що нині запроваджується.

Людям похилого віку допомагають оформити субсидію.

Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ).

Підпал в електропоїзді

Минулої суботи в електропоїзді № 853 Харків—Язикове, що йшов з Харкова в Донецьку область, виникла пожежа. Нещастя сталося, коли електричка минала райцентр Лозова. За лічені хвилини у вогні живцем згоріло 7 чоловік.

Первісна версія — вогонь виник у силовій установці. Але люди, яким удалося вибратися з охопленого вогнем вагона, повідомили, що це зробив один з пасажирів, який зайшов туди з багажем, обгорнутим папером. Це була каністра з бензином. Ним цей пасажир раптом облив вагон і підніс до нього запальничку.

За фактом пожежі в потязі порушено кримінальну справу. Про це повідомив прокурор Харківської області Василь Синчук. За його словами, вже затримано підозрюваного — мешканця Лозової, 1980 року народження. Він працював на підприємстві «Укрспецвагон». Прокурор відзначив, що кримінальну справу порушено за двома статтями: порушення безпеки руху транспорту й пошкодження транспорту. Останній вагон згорів повністю, передостанній — наполовину.

Слід зазначити, що такі електропоїзди завжди забиті човниковим товаром. Можливо, жертв було б менше, якби люди рятували насамперед себе, а не свої клумаки.

Голова Харківської облради Василь Салигін сказав, що, за його даними, молодий чоловік, який скоїв цей тяжкий злочин, був геть п'яний і прийшов до тями тільки наступного дня після злочину.

Василь Салигін звернувся до керівництва облдержадміністрації з проханням виділити родинам загиблих кошти з резервного фонду обласного бюджету.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Клацати зубами

Новий рік у холодних квартирах можуть зустріти кримчани. Про це застеріг перший заступник голови уряду автономії Азіз Абдулаєв. Адже на сьогодні населення сплатило ледь за 40 відсотків спожитого газу.

Розрахунки більшості виробників тепла за транспортування блакитного палива з початку опалювального сезону становили 12 відсотків, загальна заборгованість — 4 млн. грн. Оскільки ліміт отримуваного газу пропорційний оплаті, «Кримтеплокомуненерго» одержало на третю декаду 5 млн. куб. м блакитного палива. Цього обсягу вистачило до вівторка.

Уже вичерпано ліміт у Бахчисараї й селищі Щолкіне. Щоб виправити ситуацію, до регіонів півострова направлено офіційні листи з попередженнями, що у зв'язку з постановою Кабміну України буде зупинено роботу всіх підприємств-тепловиробників, які не мають ліміту газу й не розрахувалися за його поставку. Водночас деякі споживачі свою неспроможність сплатити за газ пояснюють безгрошів'ям. За інформацією уряду автономії, заборгованість у зарплаті перед працівниками бюджетної сфери півострова досягла шести млн. грн.

Попри підвищення комунальних тарифів, кримчани не поспішають оформляти житлові субсидії. Право на них нині отримало заледве 19 тисяч осіб. Водночас перевірки розцінок на комунальні послуги показали, що в деяких регіонах півострова їх необґрунтовано завищено на тлі заниження обсягів наданих послуг. Ребуси такої невідповідності вже розгадує прокуратура.

Віктор ХОМЕНКО.

З газом можуть знову виникнути проблеми

(Початок на 1-й стор.).

Український уряд уже провів зустріч із представниками «Газпрому» і «РосУкрЕнерго», на якій Віктор Янукович зажадав підписання меморандуму з урядом України, в якому, на думку прем'єра, слід зазначити визначення ціни природного газу і гарантії його постачань.

На похорон лідера Туркменії Сапармурата Ніязова, що відбувся в неділю, спочатку планував полетіти Президент України Віктор Ющенко. Однак незабаром його плани помінялися: у суботу в Ашгабад відправився прем'єр Віктор Янукович. Жалоба не перешкодила переговорам з туркменськими міністрами, і Янукович відразу відрапортував, що умови постачання газу в 2007 році для України не зміняться.

А в цей час у Київ нагрянули представники туркменської опозиції. Мету свого візиту гості не приховували: «Хочемо одержати підтримку українських політиків і громадськості». Голова опозиційної партії «Туркменістан», колишній туркменський посол у Туреччині Нурмухаммед Ханамов після приїзду в Україну оголосив: «Ми прибули в Київ не випадково, ми хочемо заявити про те, що якщо ми як опозиція прийдемо до влади, то тих негодностей, що коїлися з постачаннями газу при президенті Ніязові, не буде». За його словами, партія «Туркменістан» обрала «демократичний шлях розвитку країни» і просить сприяння з боку українського уряду. «Думаю, що серед громадських і політичних діячів України ми знайдемо підтримку», — підкреслив пан Ханамов і не виключив, що смерть Ніязова може вплинути на чинні газові домовленості, у тому числі не на користь України. Тим часом в Ашгабаді Янукович вів переговори.

На знімку: ***солдати Почесної варти стоять біля труни президента Туркменістану Сапармурата Ніязова.***

Фото Андрія МОСІЄНКА (УНІАН).

У Києві чернігівський ліс... рубають

Чернігівські ліси потребують захисту від державних чиновників високого рангу. Про це заявив на брифінгу заступник голови обласної ради Олег Обушний. Він піддав критиці наказ Державного комітету лісового господарства України, згідно з яким лісове багатство — необроблену деревину 11 державних підприємств Чернігівщини («Борзнянське лісове господарство», «Городянський лісгосп», «Добрянське лісове господарство», «Корюківське лісове господарство», «Ніжинське лісове господарство», «Новгород-Сіверське лісове господарство», «Остерське лісове господарство», «Прилуцьке лісове господарство», «Семенівське лісове господарство», «Холминське лісове господарство», «Чернігівське лісове господарство») виставлено на продаж Київською універсальною біржею одним лотом № 6. 558,7 тисячі кубічних метрів необробленої деревини чернігівських лісгоспів мають піти з молотка з початковою ціною більше як 136,5 мільйона гривень. Таку суму може заплатити лише якийсь мільярдер, котрий потім розпоряджитиметься деревиною на свій розсуд. А дрібні переробні підприємства залишаться без сировини.

— Виставляти на продаж деревину всіх обласних лісгоспів одним лотом не можна, — заявив О. Обушний. — Це, фактично, монополізація, яка згодом призведе до занепаду деревообробної галузі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чехи навчать «кочегарити»

У Полтаві з допомогою чеських фахівців мають реконструювати одну з найбільших котелень. Це дасть можливість значно заощаджувати ресурси. Відновлена котельня працюватиме не лише на природному газі, а й на інших видах палива. Двосторонню угоду днями підписали в Полтаві керівники міста й області та директор чеської фірми Іржи Држмишек. Як зауважували керівники, енергозбереження — гостра проблема для житлово-комунального сектору. На жаль, за радянських часів над цим замислювалися мало, тому й з'являлися такі котельні-велети, як на вулиці Ціолковського в Полтаві. Обслуговуючи мало не цілий мікрорайон, вона «з'їдає» стільки газу, що його вистачило б для усього приватного сектору кількох «сільських» районів. Саме цей об'єкт, з огляду на реконструкцію, зацікавив представників чеської фірми «ЕСЧ» («Енергетика східної Чехії»), яка вже понад півтора десятиліття займається виробництвом і монтажем котельних установок не лише на батьківщині, а й у Сербії, Польщі та інших країнах.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Завітайте на ярмарок ідей

Відніні й до кінця року старовинна львівська вулиця Валова стала місцем великого передноворічного ярмарку. Сюди прибули сировари, кулінари, пекарі, пасічники, ковалі, ювеліри та гутники. Для святкового настрою і столу тут можна придбати все, чого душа забажає: і смачний гостинець, і ялинкові прикраси, і дідуха. А ще організатор ярмарку — Музей ідей — пропонує львів'янам і гостям взяти участь у виставці-конкурсі «Різдвяна шопка», що триватиме до 21 січня. Обмежень для творчості немає. Шопки можуть бути модерними, виготовленими із нетрадиційних матеріалів, і навіть — віртуальними. Авторів найоригінальніших робіт нагородять цінними призами. Передноворічний настрій відчувається скрізь, хоча й Снігова королева не поспішає до міста. Однак тут з 1 по 6 січня відбудеться симпозіум крижаної скульптури. Лід для створення персонажів вертепу виготовлять технічним способом. Адже в Музеї ідей головний «матеріал» — натхнення.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Хмарочоси над Дніпром

Минулої суботи в Києві здали перший в Україні (з-поміж п'яти запланованих) висотний будинок. 34-поверховий гігант «прописався» на лівобережній вулиці Гришка: холдингова компанія «Київміськбуд» спорудила його в рамках експериментальної програми з висотного будівництва. Всупереч чуткам про вразливість багатоповерхових велетнів до ймовірного вогняного лиха, 106-метровий «малюк», за твердженням його творців, має найнадійніший протипожежний «імунітет».

Будинок ще не заселено, а майбутні мешканці вже обживають прилеглу територію.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ЦИФРА

10 тисяч гривень

хабара отримав ліквідатор одного з сільськогосподарських підприємств Житомирської області, яке визнали банкрутом. Ці «комісійні» йому пообіцяли, якщо він виконає судове рішення — реалізує майно боржника і стягне на користь кредитора 27 тисяч гривень. У такий спосіб арбітражний керуючий привласнив майже 40 відсотків суми. Порушено кримінальну справу.

Олексій КАВУН.

Ні — «політичному туризмові»!

Сейм Литовської Республіки вирішив на 2007 рік встановити командировочний бюджет у межах 3 мільйонів літів (5,7 млн. гривень, у середньому по 40 000 на одного депутата). Це — захід у відповідь на критику улюбленого заняття парламентаріїв — подорожувати за рахунок державної скарбниці.

Правління Сейму змінило порядок видачі відряджень: відтепер їхній бюджет формуватиметься за заздалегідь складеним планом. Для цього керівники постійних делегацій, голови комітетів і старости фракцій підготують свої пропозиції, а потім відповідатимуть за те, щоб річний ліміт не перевитрачали.

Передбачено й резерв на «непередбачені випадки», але рішення з його використання прийматиме вже правління Сейму. За колишнього порядку правління приймало рішення з кожного конкретного відрядження, але жодних критеріїв для цього не було встановлено. І часто журналісти смачно розписували марні поїздки слуг народу за державний рахунок.

Володимир СТРОЙ.

■ СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Загинув українець

На одному з неаполітанських різдвяних базарів був убитий громадянин України Олександр Кеба. Туди він прийшов разом із дружиною. Злочинці під'їхали на моторолері й після серії пострілів одразу зникли. Коли з'явилися лікарі «Швидкої допомоги», українець був уже мертвий. Рівень злочинності в Неаполі останнім часом дуже непокоїть італійський уряд. МЗС України також з'ясовує причини загибелі нашого громадянина.

ЕФІОПІЯ—СОМАЛІ

Змушене бомбардування

Міжнародний аеропорт «Могадішо» в Сомалі в понеділок розбомбили ефіопські ВПС. У такий спосіб Ефіопія надала підтримку урядовим військам, котрі ведуть бої з бойовиками-ісламістами. Протистояння між ісламськими бойовиками, що борються за владу, і проурядовими військами триває тут уже більше тижня. Сусідня Ефіопія надає сомалійцям танкову й авіаційну підтримку, а минулої неділі прем'єр-міністр Ефіопії Алі Мохамед Геді заявив, що його країна «була змушена вступити у війну» після того, як «Союз ісламських судів» оголосив проти Ефіопії війну.

ІРАК

Дипломатів — під арешт

Під час рейдів, що їх минулого тижня провели в Багдаді американські окупаційні сили, було заарештовано представників делегації з Ірану. За іронією долі, вони прибули до Іраку для обміну досвідом у сфері безпеки. Пізніше дипломатів відпустили, однак кілька осіб, серед яких є і військовослужбовці, залишаються під арештом. Американська сторона заявила, що іранці затримані за підозрою в тероризмі, проте доказів поки що не надала.

КУБА

Помолилися за здоров'я Кастро

Кубинський лідер нездужає. І хоча все тримають у найсуворішій таємниці, до 80-річного Фіделя Кастро з Іспанії прибув відомий іспанський хірург Хосе Луїс Гарсіа Сабрідо. Нагадаємо, що кубинському лідерові 31 липня було зроблено операцію на кишечнику. Відтоді повноваження глави держави та уряду тимчасово виконує його молодший брат Рауль Кастро. А Кубинська католицька церква на Різдво молилася за здоров'я Кастро. Живе Кастро — живе вільна Куба, говорили священики.

ФРАНЦІЯ—БЕЛЬГІЯ

Пасажири чекають вильоту

Погані погодні умови та посилений контроль спричинили затримки вильотів літаків в аеропортах Франції та Бельгії. Там зібралося чимало пасажирів. У Бельгії через туман було відмінено велику частину рейсів. Так, у брюссельському аеропорті «Шарлеруа» на виліт очікують майже три тисячі пасажирів. Нещодавно з такою само проблемою зіткнулася Велика Британія.

Україна і Росія обміняються нотами щодо внесення змін до міжурядової угоди про взаємні безвізові поїздки громадян

Прикарпатські правоохоронці лише за п'ять діб виявили більш як чотири тисячі незаконно зрубаних ялинок

■ ФОТОФАКТ

Поняття та зміст права…

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Київському національному педагогічному університеті імені Драгоманова відбулася лекція-зустріч зі студентами академіка Національної академії наук України, доктора юридичних наук, професора, директора Інституту держави і права імені В. Корецького Юрія Шемшученка на тему «Поняття та зміст права в контексті конституційно-правової реформи в Україні».

На знімку: *Юрій Шемшученко підписує студентам книгу «Екологічне право України», випущену під його редакцією.*

На ринку автобусобудівників багато порожніх місць

■ ТРАНСПОРТ

Дотримавши свого слова, президент корпорації «Еталон» Володимир Бутко і його колеги по бізнесу ЗАТ «Бориспільський автозавод» і ЗАТ «Чернігівський автозавод» підбили підсумки роботи за рік.

Пригадується, спочатку, ще навесні 2002 року, були слова. Про серійний випуск комфортабельних автобусів і надання споживачам послуг європейського рівня. На тлі того, що ринок тоді ледь ворушився, навіть журналісти ставилися доволі скептично до концептуальних планів Мінпромполітики до 2011 року створити потужності для виробництва 11 тисяч автобусів на рік. До слова, щонайменше 10 тисяч — потребують і тепер невідкладної заміни. Однак сьогодні, навіть при тому, що Львівський автозавод різко загальмував обсяги виробництва, на думку президента Української асоціації автомобільних перевізників Віталія Реви, це вже не видається фантастикою. Від початку 2002 року на базі Бориспільського і Чернігівського автозаводів виготовлено вже 4,5 тисячі автобусів з брендом «Еталон» і «Дельфін», за якими замовники вже стають у чергу. Динамічний розвиток цих підприємств надихає і Мінпромполітики. На сьогодні частка ринку корпорації «Еталон» сягає 35 відсотків. Завдяки інвестиціям в основний капітал, у Борисполі вдалося подвоїти обсяги виробництва, поставивши на ринок 1418 машин. Конкретні види на продукцію машинобудівників і в департаменті промполітики Київської облдержадміністрації. За словами керівника цього департаменту Олега Мироненка, вже заплановано презентувати «Еталони» та «Дельфіни» під час візиту облдержадміністрації до середньоазіатських країн.

Корпорація «Еталон», звісно, розраховує на активізацію експортних поставок. У планах корпорації на 2007 рік головну скрипку на зовнішніх ринках гратиме Чернігівський автозавод, який, до слова, також забезпечив цього року більш як стовідсотковий приріст автобусів. Тут закінчено будівництво нового виробничого корпусу площею 8500 квадратних метрів. Машинобудівники фактично готові модифікувати автобус моделі БАЗ-22154 «Дельфін» до стандарту Євро-2. За день до прес-конференції комісія благословила до експлуатації дослідний зразок автобуса А-074 на шасі виробництва FAW — провідного виробника автотранспортної техніки КНР, тож виробництво цієї моделі розпочнуть вже в першому кварталі. Усе це свідчить про неабиякий експортний потенціал корпорації. І можна тільки вітати переорієнтацію «Еталона» на виробництво машин середнього та великого класу, розбудову логістичних центрів на Київщині, Миколаївщині та Одещині, прискіпливу увагу до якісних характеристик свого дітища з амбітним брендом «Еталон». До речі, наступного року на Бориспільському автозаводі планують їх виготовити вже 2,5 тисячі. Це не може не радувати. Адже ми не маємо, як у Росії, федерального і муніципального автотранспорту, хоч і маємо намір останній створити. На відміну від російських, наші автобусобудівники, вступивши до СОТ, не матимуть перехідного періоду, тож у конкурентній боротьбі доведеться покладатися здебільшого на себе.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Ми зрозуміли,

У ті грудневі дні хтось святкував Різдво, хтось готувався до Нового року, хтось до штурму. 25—26 грудня 1979 року гул транспортних літаків над Кабулом не стихав. Десь в Ірані стояли американці. Тоді казали, що радянські війська випередили введення американських на лічені години. Чи так це було насправді, тепер сказати складно. Мої співрозмовники опинилися в Афганістані в перші місяці війни. Сьогодні вони розповідають про те, що було і чого не було.

Борис Іванович ТКАЧ — перший командарм 40-ї армії. Коли його направили до Афганістану, цієї армії ще не було. Тоді це називалося «обмежений контингент радянських військ у ДРА», командував яким генерал-лейтенант Юрій Тухаринов, перший заступник командувача ТуркВО. Борис Іванович у перші місяці війни був його першим заступником.

— Борисе Івановичу, де вас застала новина про початок війни в Афганістані?

— У машині. Ми з товаришем по службі поверталися з Володимир-Волинської дивізії і слухали новини по радіо. Одразу подумалося: не дай Боже туди потрапити. Чесно кажучи, хоч і військовий, вже і генералом був, але особливого бажання воювати не було. І не тільки у мене... А довідався, що лечу в Афганістан, числа 11—12 лютого в Рівненському навчальному центрі. З Москви з головного управління кадрів зателефонував генерал-лейтенант Василь Брюхов: «Вам треба завтра бути в Москві. Поїдете в Афганістан першим заступником командувача обмеженого контингенту радянських військ». Доки він це промовляв, у мене майнула думка: а що я там забув? Я так і запитав... А він мені дуже влучно відповів: «Приїдете до Москви. Вам пояснять, що ви там забули і що знайдете»... У Кабул я прибув 17 лютого. Буквально наступного дня полетів на виконання завдання.

— Тоді припускали, що їдете надовго?

— Ні. Адже обмежений контингент військ формувався з військовослужбовців запасу, приписаних до Туркестанського та Середньоазіатського військових округів, тобто людей, які колись відслужили в армії і перебували на обліку у військкоматах. Їх призвали з фабрик, заводів, колгоспів, переодягли, вручили зброю і кілька тижнів збивали як воєнний організм. На це пішов майже місяць. А призивали на два. Мабуть, керівництво розраховувало: прийдемо, швиденько наведемо порядок, згорнемося і підемо. А все інше — справа афганських армії і народу. Вийшло не так. І ось уже лютий, березень... А мобілізовані хочуть додому. Їх удома родини чекають, робота, проблеми свої. І не те, що не хочуть, вони вже почали комерцією займатися. Адже багато хто знали місцеві мови, домовитися могли. В Афганістан — горілку, в Союз — дублянки, наркотики. Де завгодно ховали, навіть у шинах автомобілів. Доходило до анекдотів. Одного разу прапорщик сховав у цистерні заправника кілька десятків ящиків горілки і залив пальним під саму зав'язку. На кордоні перевірка. Він спокійно йде відкривати люк... А всі етикетки сплили.

— За контрабанду судили чи заплющували очі?

— Не можна було заплющувати. Адже в Союз наркотики пішли. А потім, якщо дивізіон п'яний, що з його візьмеш. Боролися... Але все одно це була не цілком боєздатна частина, тому що укомплектована особовим складом, призваним із запасу.

— Строковиків у перші місяці взагалі не було?

— Було, але дуже мало, десь 10 відсотків від воєнних потреб. Тоді пішли іншим шляхом. Кожному військовому округу доручили сформувати якусь частину повністю за штатом воєнного часу. Комплектація — доголки. І навесні 80-го почалася заміна. І тоді ми зрозуміли, що залишимося там надовго. Щоправда, не знали, на скільки.

Нам казали: ось-ось наладиться обстановка, ось-ось розіб'ємо цю банду, потім — наступну... Коротше кажучи, ми з кожним днем дедалі більше переконувалися, що війні не видно кінця. Тоді ввели періодичність заміни військ.

— Я чула версію, що введення ракетних військ було першою спробою вивести війська з Афганістану.

— Це не так. Коли я в 82-му йшов, то передавав новому командувачу 202 гарнізони наших військ на території ДРА, різних за чисельністю. І кожен треба охороняти. Цілодобово. А це додатковий відрив людей. Виходить, прийшли для того, щоб самі себе охороняти. Когось посилали в бій. Узяти хоча б ракетні дивізіони дивізії та зенітно-ракетну бригаду армії. Потрібні величезні території, де розташовуються війська зі своїми наймогутнішими ракетами. Розставили охорону, і виходить — тільки кухар вийшли. Це була головна причина, чому їх виводили. Вони були зайві. Танкові полки також виводили. У горах танки можуть діяти обмежено. А охороняти їх треба. Це не можна порівняти з тим самим мотострілецьким відділенням, де автомат чи кулемет на плечах і всі військ багнетів в атаці.

Фото з архіву Бориса ТКАЧА.

Командувач армії генерал-лейтенант Борис Ткач проводить стройовий огляд 108-ї мотострілецької дивізії перед виходом на бойове завдання.

— Перші місяці війни в Афганістані часто називають побутовою війною...

— Мабуть, це так. Поки до всього звикли... Війско майже в 100 тисяч треба було щодня забезпечувати. Борщ — у консервних банках. Картопля, морква, буряк, цибуля — сушені. Про воду окрема розмова. Нам спочатку постачали «Боржомі». Вона, мабуть, добра, якщо її вживати з лікувальною метою. Але в умовах Афганістану, де спека 40 з лишком, випив склянку — дві вийшло. Дивишся на руку і бачиш, як вода випаровується. І через десять хвилин уже губи пересихають, пити хочеться. Потім почали привозити в маленьких консервних баночках єгипетський виноградний сік. Ось така баночка втамовувала спрагу на півдня. А ще кип'ятили воду з верблюжою колючкою. Вода ставала недобра, жовтуватого кольору, але була чудовим антисептиком. Адже ми ще рятувалися від дизентерії, гепатиту, інших хвороб... І все постачання одержували з Радянського Союзу, у тому числі боєприпаси, паливо, бензин. Залізниці в Афганістані не було жодного метра. Цілодобово протягом 10 років ходили човниками машини. І вони ставали головними об'єктами обстрілів.

— Якщо порівняти кількість загиблих у відкритих боях і внаслідок нападів на конвої, яке вийде співвідношення?

— Такі цифри є, але я їх не маю. Приблизно, напевно, порівну. Але стверджувати не можу.

— Коли ж почалася справжня війна з повномасштабними бойовими діями?

— Наблизилися до цього навесні 1980 року. А взагалі перший серйозний виступ опозиції, щоправда, не збройний, відбувся 23 лютого. На вулиці Кабула вийшли кілька десятків тисяч людей, серед яких, до речі, було багато іноземців, представників дипмісій. Адже всі посольства, у тому числі й Сполучених Штатів, у Кабулі працювали всю війну... Вигуки «Аллах акбар!», «геть уряд», підбурювачі з «матюгальниками», все заповнено димом... Ці самі підбурювачі, коли йшли з готелів, підпалили свої номери. Вийшло, що Кабул нібито горить... Бабрак Кармаль і його керівництво, звичайно, злякалися виступу і були готові його розігнати. Але маршал Сергій Соколов, котрий координував усі дії радянських і афганських військ, вирішив, що не можна піддаватися на провокацію, і військові з містечок не вийшли. Застосували тільки афганську авіацію. Реактивні літаки пролетіли кілька разів над вулицями Кабула на висоті приблизно 50 метрів. Летіли з форсажем. А це такий звук, як постріл. І народ розбігся.

Але відтоді почалися виступи практично по всій країні. Підійшли душмани. І вже з весни 80-го мені довелося як першому заступнику командувача брати участь у бойових діях, зокрема, й у роззброюванні частин, що не перейшли на бік уряду.

— Борисе Івановичу, тоді воїнів-інтернаціоналістів називали героями і визволителями, пізніше окупантами. А ви ким почувалися?

— На сто відсотків були впевнені, що діємо в інтересах Радянського Союзу, стоїмо на захисті південних рубежів від світового імперіалізму. Афганістан —гірська країна. У центрі — гори Гіндукуш висотою понад 5 кілометрів. На вершині гори постав радіолокаційну станцію і можна мало не до Уралу оглядати територію Радянського Союзу. А якщо там поставити пускову установку, вона дістане і до Льодовитого океану... Ми так були налаштовані, так виховані, так переконані.

Секретний об'єкт з обкладинки «Обсервер»

Сергій Васильович ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ нині народний депутат Верховної Ради. У той час служив у знаменитій 103-й Вітебській повітряно-десантній дивізії, у ще більш знаменитому 350-му парашутно-десантному полку. Восени 1979-го він був на так званому карантині, готував новобранців у навчальному центрі під Вітебськом.

— Тривав звичайний процес підготовки призовників. Згідно з положенням, перш ніж складати присягу, вони мають здати всі заліки і нормативи. І тут раптом надходить команда: всім терміново скласти присягу. Це нас дуже спантеличило... Наказ, звичайно, виконали, але з'явилися незрозумілі чутки. Ніхто точно нічого не знав... Щойно склали присягу, піднімають по тривозі.

Не вийшло під подушку на Миколая, вдалося під ялинку на Ганни

Війна війною, а бюджет — за розкладом

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

У вівторок Верховна Рада ухвалила доопрацьований закон про державний бюджет на 2007 рік, де було збережено всі базові показники раніше ветованого варіанта бюджету і не враховано пропозиції Президента про підвищення соціальних стандартів для країни.

Одразу перший заступник голови секретаріату Президента А. Яценюк заявив, що рекомендуватиме В. Ющенку не підписувати й доопрацьований варіант документа, бо, мовляв, його пропозиціями просто знехтували. Тож Президент стояв на своєму: пенсія найбіднішого українського пенсіонера має дорівнювати прожитковому мінімуму. Ми намагаємося підняти рівень добробуту, але джерелом має стати саме економіка — апелював опонентам Перший віце-прем'єр, міністр фінансів М. Азаров.

Коса найшла на камінь: коса не вжне, а камінь не піддається. Економіка продовжувала перебувати заручницею у політики...

Водночас із відкритими, «непоступливими» і грізними заявами у ЗМІ точилися закулісні переговори, укладалися кулуарні домовленості, сторони йшли на компроміси. У четвер Президент і Прем'єр-міністр провели чотиригодинну зустріч з приводу основного фінансового закону на 2007 рік.

А у п'ятницю Президент підписав Закон «Про Держбюджет України на 2007 рік». Водночас Верховна Рада ухвалила постанову, де Кабміну рекомендовано внести закон про зміни до держбюджету про підвищення прожиткового мінімуму. Постановою пропонується збільшити на наступний рік прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, та встановити його розмір на рівні 397 гривень — з 1 квітня, та 406 гривень — з 1 жовтня 2007 року. Цим документом пропонується встановити такі розміри мінімальної зарплати: з 1 травня — 420 гривень, 1 серпня — 430 гривень, з 1 грудня — 460 гривень. Я так зрозумів, що все це буде, якщо дозволить економіка за результатами роботи в першому кварталі. Як кажуть, по можливості. Виходить як у тому прислів'ї про ситого вовка і цілих овець. А тому, підписавши за таких умов бюджет, Президент тим самим підтвердив, що хрест відповідальності нестиме уряд і коаліція. А він незаплямований. Бо...

Минулого тижня помер президент Туркменистану Ніязов. Кончина Туркменбаші може привести до жорсткої боротьби за владу всередині Туркменії. Якщо смерть батька усіх туркменів приведе до політичної нестабільності та соціальних хвилювань, то це може призвести до порушення поставок газу з Туркменії на адресу Росукренерго та України. Не дай Боже, це трапиться, то нам доведеться шукати інші джерела газу. Російський газ — природний вибір. Але «Газпром» не зможе швидко «знайти» 41 мільярд кубометрів. Тим паче що газ у самій Росії (парадокс!) стає дефіцитом. Нещодавно на «енергетичній» нараді у Кремлі йшлося про недопустимість спалювання газу на електростанціях з точки зору національної безпеки північного сусіда. Енергетика Росії змушена переходити на вугілля та мазут, хоча енергетикам це дорожче. Тож пошли, Боже, стабільність на туркменську землю.

У черговий раз «порадувала» нас і Національна комісія регулювання електроенергетики (НКРЕ), яка у вівторок затвердила нові роздрібні ціни на природний газ для побутових споживачів, диференційовані залежно від обсягів споживання. Нові тарифи наберуть чинності одразу як ви, шановні читачі, осушите келих шампанського у новорічну ніч — з 1 січня 2007 року.

Роздрібна ціна на природний газ, що використовується населенням комплексно, в тому числі для опалення в окремих квартирах, від'єднаних від центральної системи опалення у багатоквартирних будинках, за наявності лічильника буде 68 копійок за кубометр. За відсутності лічильника — 75,4 копійки. Якщо щорічний обсяг споживання не перевищить 2,5 тисячі кубометрів газу, то за наявності лічильника вам доведеться платити за кубометр 31,5 копійки (без лічильника — 34,5). Якщо обсяг річного споживання не перевищить 6 тисяч кубометрів, то доведеться платити 47,8 і 52,6 копійки. За умови, що обсяг споживання не перевищить 12 тисяч кубометрів, то розцінки будуть більшими — 98 копійок і 1 гривня 7,8 копійки відповідно. І нарешті, якщо за рік ви спалите більше 12 тисяч кубометрів, то і викладете за кубометр відповідно 1 гривню 17,3 копійки і 1 гривню 29 копійок. Тож думайте і плануйте свій сімейний бюджет. Не забудьте відмінусувати з сімейних доходів і комунальні платежі, обраховані за новими тарифами.

Автовласники нехай врахують і те, що попри меморандум між урядом і постачальниками бензину, після недовгого штилю ціни на бензин поповзли вгору. У середньому на 5—10 копійок. За підрахунками фахівців, уже в січні за літр ходового А-95 доведеться викласти 3,8 гривні. А там не за горами і посівна з гаслом «Дайош бензин!».

Леонід БРОВЧЕНКО.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

що ця війна надовго

Вантажимося у вагон. А він неопалюваний. Грудень тоді був не такий, як зараз: 15 градусів морозу. Можете уявити, як весело? Приїхали до Бихова. Там була база далекої морської авіації. Поселили нас в неопалювану казарму, але вже з дощок. На другу ніч, щоправда, підігнали теплогенератор. Але і це не найцікавіше. Наш батальйон планували десантувати парашутним спуском. Ось уночі тривога: підігнали «Урали» і ми при світлі їхніх фар у 15-градусний мороз перевкладали парашути. Потім завантажилися, полетіли на Ташкент. Простояли там два дні. Спали в літаках. Добре, хоч не мерзли. Уже спадало на думку, що вирушимо за кордон. Але думали, що в Іран. Там тоді американці стояли. Але нас знову піднімають — і на Енгельс Саратовської області.

— Сліди замітали?

— Не зрозуміло, що це було. Навчаннями не назвеш, адже повна боєукладка в машині... Там нас вночі кілька разів піднімали по тривозі: завантажилися, посиділи в літаках, вивантажилися. Ну а потім уже надійшла команда. Мене призначили командиром корабельної групи. Коли злетіли, розкрили пакети із завданням. І відтоді все почалося. Пам'ятаю, коли підлітали до Кабула, побачив велику заграву. Зрозумів: це вже не жарти. Потім довідалися, що наш Іл-76 зачепився за гори і розбився. Загинула рота десантного забезпечення нашого полку і госпвзвод батальйону.

— Кажуть, що операцію з висадки десанту в Афганістані у світі вважають найвдалішо проведеною.

— Це правда. Після Другої світової війни більш чіткої операції з десантування не було. Літаки приземлялися один за іншим. А бойові машини холодні — двигуни не запустиш. Їх — шість, кожна по більш як 7 тонн на гусеницях. Та ще штабелі з боєприпасами. А у мене в корабельній групі — взвод новобранців, шість механіків-водіїв, два прапорщики... Так ми за 10 хвилин усе це винесли. Машини руками зіштовхнули з рульової смуги і лише затим почали запускати двигуни. З нами штовхав весь екіпаж «Антея», у тому числі й командир...

— Вам уже пояснили, навіщо ви прибули до Афганістану?

— Нічого не пояснювали. Солдатам віддають наказ. Але коли йшли на захват Кабула, уже щось розуміли, тому що розуміти доводилося швидко. Я ледве механіка-водія не позбувся. Його офіцери особливого відділу хотіли забрати. Солдатам пістолети видали, і він почав з ним гратися. Коротше, прострелив руку. Особісти тут як тут: самостріл!. Я їм кажу: «Ні, це не каліцтво. Ручаюся!»... Не віддав я його. Довелося, щоправда, на час самому за важелі сісти.

— Коли ви стали комендантом кабульського аеропорту, що було найскладніше?

— Завдання виконувати і солдатів не показувати. І все одно в першому номері «Обсервер» на обкладинці з'явилася... моя спина. Сиджу я на своїй машині. Мені потім особіст приносив показати. Ззаду фотограф підійти не міг. Напевно, знімок зробили з літака, коли він рулив... А ще важливо було не допустити мародерства...

Фото Валерія АБЛАЗОВА.

Десантники. БТР. Діти.

Зате, коли був комендантом, я весь свій батальйон вимив. Мені як коменданту належав «газик». І ще у нас в аеропорту був «титан», щоб воду підігрівати. То я (сам за кермом) велику частину особового складу батальйону возив митися. Адже це дуже важливо, щоб солдат помився. Нашому батальйону всі заздрили. Хоча все одно потім воші з'явилися. Пам'ятаю, як перші «вошебійки» (це такі машини для прожарювання білизни) пригнали. Так ми туди самі залазили грітися, як у сауну.

— Холодно було?

— Менше 20 градусів. Спочатку печей не було. Стелили один тент на землю. Другим накривали. Такі були намети. Всі, і солдати, і офіцери, спали на одному боці. Потім за командою одночасно поверталися на другий бік... Уранці труба підйом грає, а встати ніхто не може. Хто підхоплювався — падав, як підкошений. У суглобах рідина застигала.

А ще зіштовхнулися із справжнісіньким інформаційним голодом: ні радіо, ні телевізора, ні газет. Нам книжки надіслали, так ми розрізали їх на три частини. Старші читали початок, а молоді — кінець. І — по колу. А як привезли в батальйон кінопроектор «Україна», то штаб батальйону закривався, і добу звідти виходили тільки поїсти і за потребою. Хоча фільми були типу «Ленін у Жовтні». Таке життя було веселе. Спочатку.

— А коли веселощі закінчилися?

— На бойові дії ми вперше пішли 2 травня, після концерту Кобзона. Він 1 травня виступав і був першим з артистів, котрі приїздили до Афганістану... Війна для мене закінчилася 11 листопада 1981 року. Я підірвався на БМД...

Отруїли, оживили, застрелили

Валерій Іванович АБЛАЗОВ прибув до Афганістану як військовий радник ще в червні 1979 року. Хоча міг і відмовитися від поїздки. Тоді радників посилали тільки добровільно.

— Ви знали, що планується введення радянських військ?

— Операція була дуже засекречена. Навіть посла не було попереджено про її характер. Нині іноді читаю, як штурмом захоплювали аеродроми... За висадкою радянських десантників у Кабулі спостерігала вся міжнародна громадськість. Індійські літаки готували до вильоту. Пасажири стояли на оглядовому майданчику й дивилися, як приземляються наші транспортники.

— Як на висадку реагував Амін?

— Нормально. Його поінформували, що введення військ здійснюється на його ж прохання. Він зібрав своїх підлеглих на урочистий обід, оголосив, що все йде нормально. На цьому обіді їх всіх і отруїли.

— Історія з отруєнням не зовсім зрозуміла...

— Річ у тім, що у зв'язку з таємністю виникла і неузгодженість дій. Мало хто знав, що насправді війська вводять для повалення існуючого режиму. Аміна вирішили прибрати. Для цього підіслали кухаря, і його отруїли. Якби всі служби діяли узгоджено, його не оживляли б. А з того світу його повернули... наші лікарі, два полковники з військово-медичної академії. Це все було 27 числа. Ось коли зрозуміли, що Амін залишився живий, прийняли рішення про штурм палацу. Пізніше наші десантники казали мені: «От дива. Нам сказали, що їдемо захищати Аміна, а ми його вбили».

— А де були під час штурму ви?

— Нашій групі радників поставили завдання утримувати училище ВПС і ППО. Воно знаходилося на одній території з головним штабом. Не можна було допустити виділення збройної групи і видачу зброї. Із завданням упоралися. Генерал Орлов, теж киянин, вирішив тоді представити нас до нагороди. Я навіть пам'ятаю, як записали: «у силу переконання і зброї блокували керівництво училища, не допустили виступу підрозділу курсантів» і т. д. Потім через якийсь час він приходить і каже: «Установка така: радники ніде ні в чому не брали участі. Зрозуміло?».

— Багато було загиблих у перші дні війни?

— Найбільша втрата — катастрофа Іл-76. Я бачив цей вибух. Загинули 34 десантники й екіпаж. До речі, у його складі були люди з України. Літак упав десь у горах. Довелося викликати альпіністів. Про те, що хтось вижив, мови не було. В альпіністів було завдання зафіксувати місце падіння і знайти штабні документи. Дещо знайшли... У 2004 році росіяни установили на місці падіння меморіальну дошку. Цей епізод з альпіністами я описав в одній із книжок. І якось на зустрічі з ветеранами інших республік до мене звернулися хлопці з Казахстану і кажуть: «Ось ви пишете про альпіністів. Ви їх там бачили?» Відповідаю: «Звичайно, бачив. У мене навіть є документ: розписка за отримання зброї». Це була алматинська група альпіністів із СКА. Потім вони першими підкорили Еверест... З'ясувалося, що хлопців тепер не визнають учасниками бойових дій.

— На знімку біля БТРів разом з десантниками наші діти. Як вони там опинилися?

— Це діти радянських радників. Радники часто їхали за кордон з родиною. Це, до речі, надавало економічні переваги. Надбавки на дружину вистачало, щоб годувати всю сім'ю. Що стосується безпеки... Звичайно «десятка» затримувала дружин на 3—4 місяці, мотивуючи небезпекою ситуації в країні. Але 26 грудня в інтервалі між транспортними військовими літаками приземлився рейсовий Москва—Кабул. На ньому прибули дружини радників. Одна жінка навіть привезла маленьку дочку. Напевно, на думку «десятки», ситуація в Афганістані стала безпечною. Чи то була демонстрація безпеки. Моя родина прилетіла ще в листопаді. Але коли в грудні все почалося, я за першої нагоди відправив їх додому.

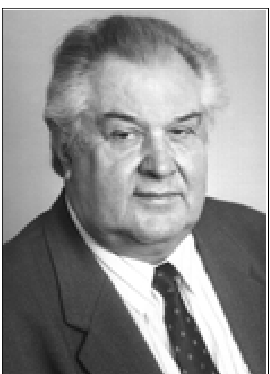
Післямова

Так це починалося. Незвичайно, іноді небезпечно, а іноді й смішно. Так починалася десятилітня виснажлива війна. Нині в Афганістані знову наводять порядок іноземні війська. Але нас там більше немає.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Колектив, де зігрівають серця

АТ «Медінвестпроект» — 60!

Цей провідний вітчизняний проектний інститут добре знають у близькому і далекому зарубіжжі. Знають, бо за шість десятиліть творчої праці за розробками його архітекторів та інженерів створено сотні найрізноманітніших закладів охорони здоров'я. Найбільше їх, звичайно, в Україні, однак чимало є і в країнах СНД та в інших куточках світу. Детальніше розповісти про творчий доробок архітекторів та інженерів уславленого колективу ми попросили генерального директора АТ «Медінвестпроект», заслуженого будівельника України, лауреата Державної премії в галузі архітектури Віталія СТАЦЕВИЧА, котрий майже чверть століття очолює цю установу.

— Віталію Гнатовичу, чим було спричинено появу в Україні цієї специфічної проектної установи у важкий повоєнний рік?

— Насамперед тим, що країна, яка ще лежала в руїнах, потребувала якомога швидшого відродження та розбудови. З метою прискорення розв'язання питань із забезпечення проектною документацією лікувально-профілактичних закладів, а також для здійснення єдиної технічної політики цього напряму в Києві організували філію Всесоюзної проектної організації «Горздравпроект».

Повоєнний час вимагав особливих темпів праці: у стислі терміни готували документацію на оновлення старих та зведення нових лікарень, для будівництва головних корпусів мединститутів, курортів, спальних корпусів санаторіїв, НДІ тощо. Нашими першими об'єктами тоді стали головні корпуси Вінницького та Київського мединститутів, корпус Чернігівської міської лікарні, будівля Інституту гігієни праці і профзахворювань у столиці, затим — корпус санаторію ім. Чкалова в Одесі, лікувальні заклади у Кіровограді, Луганську та інших містах України. Новою сторінкою в біографії філії став 1958 рік, коли її перетворили на самостійний проектний інститут «Укрдіпроздоров» і підпорядкували республіканському міністерству.

■ ■ ■

Географія будівель, зведених за проектами киян, охоплювала євразійський континент: міста Шевченко, Обнінськ, Димитровград, Зарафшан, Навої, Сосновий Бор, Нижня Тура; республіки Білорусь, Молдавія, Дагестан, Грузія.

■

З роками обсяги проектування, як і вимоги до якості робіт, зростали. Саме завдяки творчій праці нашого колективу нині в Україні маємо всесвітньо відомі науково-дослідні та виробничі корпуси інститутів геронтології, ендокринології та обміну речовин, фармакології і токсикології, урології, клініку серцевої хірургії Київського НДІ грудної хірургії та чимало інших медичних комплексів і споруд.

— Для багатьох пам'ятними є сімдесяті роки минулого століття, так звана епоха розвиненого соціалізму. А який внесок вашого колективу у неї?

— На початку сімдесятих прийшло широке визнання зрослого рівня проектантів. Завдяки цьому в нас відкрили науковий підрозділ, а сама установа стала спеціалізованим центром з проектування лікувально-профілактичних та наукових закладів охорони здоров'я. Вочевидь, не випадково в столиці України в ті роки на базі інституту проходили всесоюзні та міжнародні семінари і симпозіуми з метою вдосконалення роботи цього напряму для всіх країн співдружності. І хоч тоді переважало типове проектування, проте в республіці з'явилося чимало сучасних оздоровниць та інших лікувальних закладів за індивідуальними розробками архітекторів та інженерів інституту. Географія будівель, зведених за проектами киян, тоді охоплювала євразійський континент: міста Шевченко, Обнінськ, Димитровград, Зарафшан, Навої, Сосновий Бор, Нижня Тура; республіки Білорусь, Молдавія, Дагестан, Грузія.

— Чим запам'яталися для колективу і вас особисто роки, коли вже відчувався подих перебудови і вас призначили керівником цього колективу?

— У вісімдесяті роки минуло століття наші архітектори почали впроваджувати об'ємно-планувальні розв'язки лікувально-профілактичних установ (ЛПУ), блочну компановку будівель, котра давала змогу почергово вводити потужності, відкриті планувальні схеми, що давало право згодом розширяти лікарняні комплекси. У так званий перебудовний час ми чи не найбільшу увагу приділяли створенню великих сучасних лікарняних та амбулаторно-поліклінічних комплексів, НДІ, пологових будинків за індивідуальними проектами. Поряд з цим здійснювали значну науково-дослідну роботу, видавали чимало друкованих праць, посібників, методичних матеріалів. Завдяки активній участі творчого колективу технологів, архітекторів, інженерів у співавторстві зі спеціалістами інститутів КиївЗНДІЕП і «Медінжсервіс» було розроблено Державні будівельні норми (ДБН) «Будівлі і споруди. Заклади охорони здоров'я».

Характерний той період і тим, що сміливіше почали впроваджувати нестандартні розробки. Для об'ємно-планувальних розв'язок під час зведення поліклінік, наприклад, проектування яких набуло тоді широкого розповсюдження, використовували принцип організації внутрішнього простору, відмовлялися від коридорної системи, створювали ізольований простір, об'єднаний холами, що створювало атмосферу комфорту і затишку.

Дитяча клінічна лікарня і поліклініка Печерського району Києва.

— З приходом незалежності чимало подібних колективів не змогли пристосуватися до ринкових умов і «наказали довго жити». Як ваш зумів вижити і навіть утвердитися?

— У перші роки незалежності, коли вкрай зменшилися капіталовкладення у будівництво, у тому числі й в об'єкти охорони здоров'я, ми чимало зробили для того, щоб не тільки вижити, а й зберегти свою нішу серед проектантів. Реорганізувавшись у квітні 1995 року в АТ «Медінвестпроект», активізували роботу стосовно розширення надання послуг. Провідні спеціалісти для підвищення кваліфікації та обміну досвідом побували в Угорщині, Італії, Болгарії, Туреччині, Польщі, Бельгії, Голландії, ОАЕ, Франції, Швеції, Данії.

Переломним для проектантів був 1997-й рік, коли АТ стало асоційованим членом холдингової компанії «Київміськбуд». Це дало змогу активно взятися за розробку проектів програми розвитку житлового будівництва із залученням коштів населення. У ті й наступні роки свій творчий пошук архітектори спрямовували на здійснення проектів, які відповідали б сучасним містобудівним та архітектурним вимогам, на створення об'ємно-планувальних розв'язок, де відчувалися б насамперед присутність повноцінного естетичного середовища, внутрішній простір і комфортність — чинники, які сприяють успішному лікувальному процесу, створенню належних умов праці для медичного персоналу і перебування в лікарняному закладі хворих. У всіх проектах уже було передбачено нові методи лікування із застосуванням новітнього обладнання.

— Якісь нетипові розробки ваших колег, з котрими варто познайомити наших читачів, могли б згадати?

— Їх чимало було навіть в останні роки. І в багатьох із них відчувається подих часу. У робочому проекті хоспісу Київської міської онкологічної лікарні, наприклад, передбачено зимовий сад і каплицю. Вдало й по-сучасному здійснено об'ємно-просторові та композиційні розв'язки у проекті Київського центру серця. Згаданий об'єкт — це сучасний кардіологічний корпус з усіма допоміжними службами. Його будівля вдало вписується поряд з міською лікарнею швидкої допомоги, що дає змогу приймати як планових хворих, так і по швидкій допомозі. Тут вперше в Україні передбачено в екстремих умовах доставляти хворих вертольотом з висадкою на даху кардіологічного центру. В проектах забудови житлових масивів враховуються насамперед вимоги замовників стосовно раціональних архітектурно-планувальних та прогресивних інженерно-технічних рішень і відповідності їх містобудівним концепціям.

Київський Центр серця.

— Проектування будь-яких споруд нині важко уявити без участі комп'ютера. А як з цим в АТ «Медінвестпроект»?

— Упровадження засобів автоматизації проектних робіт та міжнародних стандартів якості — окрема сторінка інституту. Сьогодні в АТ діє система автоматизації виробництва, локальна обчислювальна мережа, найсучасніша техніка, ліцензійні програмні засоби для всіх спеціальностей. Задля підвищення якості проектування ми впровадили міжнародну систему менеджменту якості відповідно до вимог стандарту ISO серії 9001. Інституту — одному з перших з-поміж проектних організацій України — вручено міжнародний сертифікат якості.

■ ■ ■

Сьогодні в АТ діє система автоматизації виробництва, локальна обчислювальна мережа, найсучасніша техніка, ліцензійні програмні засоби для всіх спеціальностей.

■

Творча праця колективу інституту не раз відзначалася преміями і грамотами Держбуду, Спілки архітекторів України, медалями та дипломами багатьох виставок і конкурсів. За найкращі об'єкти, зведені за його проектами, авторські колективи удостоєні чотирьох Державних премій України в галузі архітектури і премії Ради Міністрів СРСР. Сьогодні АТ «Медінвестпроект» — це сплав молодих і здібних проектантів та висококваліфікованих ветеранів, котрим під силу розв'язувати найскладніші завдання.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Фото надано АТ «Медінвестпроект».

Ефірні олії: знімуть біль та заспокоять

Нещодавно мені колега подарувала цілий набір ароматичних олій. Але я не знаю, що для чого застосовується. Порадьте, будь ласка, що мені з ними робити і який ефект дає кожна з них? Ось ті олії, що у мене є: лаванда, сандалове дерево, троянда, герань, м'ята перцева, яловець, розмарин, лавр благородний, сантонін, евкаліпт, ялицева олія.

Тетяна КУЗЬМІНА.

Донецьк.

Відповідає аромапсихолог, фахівець з ефірних масел Олена АКСЬОНОВА:

— Ефірні олії з вашого набору допоможуть подолати проблеми як фізичного, так і психологічного характеру. Їх можна використовувати для інгаляції, масажу, прийняття ванн, а також можете додавати їх у косметичні засоби.

Ефірна олія лаванди застосовується і для дорослих, і для дітей. Аромат лаванди заспокоює, використовується як засіб від безсоння. За допомогою цієї ефірної олії можна також зняти опік і обробити рани, нормалізувати тиск, поліпшити стан при застуді, зняти мігрень, напругу, заспокоїти подразнену шкіру.

Сандалове дерево — вишуканий східний аромат, що зменшує напругу, розслабляє, застосовується при безсонні. Ефірна олія сандалу також прекрасний косметичний засіб. Ця олія допомагає при запаленні сечового міхура й астмі.

Ефірна олія троянди є істинно жіночим ароматом, що розслаблює, заспокоює, приносить у серце любов і радість. Троянда понизить кров'яний тиск і нормалізує серцевий ритм. Це олія сприятливо впливає на шкіру, омолоджує, розгладжує зморшки.

Герань — ніжний аромат із трояндовими нотками. Олія герані знімає депресію, нервову напругу, сексуальні розлади. Ця ефірна олія використовується при проблемах вуха-горла-носа і підвищеному тиску.

М'ята перцева допомагає при розумовій утомі, послаблює нервову напругу. Її олія застосовується при застуді і головних болях.

Ялівець знімає розумову напругу, безсоння. Ця олія знижує кров'яний тиск, а ще її використовують в антицелюлітних сумішах. Прекрасний косметичний засіб для нормальної й жирної шкіри.

Розмарин допомагає при розумовій та фізичній утомі. Потрібно знати, що ця олія підвищує тиск, незамінна при головних болях, чудовий засіб від ревматичного болю.

Лавр благородний заспокоює й розслаблює. Олія сприятливо впливає на травний тракт і поліпшує апетит. Так само, як і розмарин, знімає ревматичні болі.

Сантолін — одна зі складових ефірної олії (сандалової) і тому має схожі властивості.

Евкаліпт знімає напругу, безсоння, розумову втому. Прекрасний засіб при простудних захворюваннях.

Ялицева олія допоможе усунути депресію і заспокоїть. Ефективний протипростудний засіб. Допомагає при проблемах опорно-рухового апарата.

Нерозподілений прибуток

У листопаді 1994 року, повіривши дуже красивій рекламі, придбав сертифікати АТЗТ «Закритий інвестиційний фонд «Київська Русь — МДС». На той час фонд розташовувався у м. Кременчук по вул. Леніна, 24/14, а керував ним пан Куценко. У сертифікаті зазначено, що дивіденди виплачуватимуть щорічно з травня по червень. І я таки їх одержав — у сумі 2,00 грн., з яких ще й вирахували 0,30 коп. прибуткового податку. З того часу «Київська Русь» зникла. Вже, напевно, і керівництво змінилося. А тому мене, як і багатьох вкладників, цікавить нинішня діяльність фонду «Київська Русь — МДС», його прибутки та витрати.

Борис СЛІПИЙ.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Відповідає директор «Інвестиційного фонду «Київська Русь — МДС» Ігор УСКОВ:

— Підсумки діяльності «Інвестиційного фонду «Київська Русь — МДС» (надалі — Фонду) за 2005 рік розглядалися на загальних зборах засновників, які відбулися 28 лютого 2006 року. На зборах було затверджено звіт за підсумками його діяльності у звітному періоді та прийнято таке рішення: у зв'язку з малим розміром дивідендів, які можна було б виплатити, та зі значними витратами, що пов'язані з їх виплатою, нарахування та виплату дивідендів засновникам та учасникам Фонду за 2005 рік не проводити, а нерозподілений прибуток Фонду за підсумками його діяльності у звітному періоді відобразити в балансі Фонду як нерозподілений прибуток минулих періодів, що призведе до збільшення курсової вартості інвестиційних сертифікатів, за якою здійснюється їх викуп в учасників Фонду на підставі заяв, що надійшли від них (від 1 грн. 40 коп. на 1 січня 2005 року до 1 грн. 46 коп. на 1 січня 2006 року за один інвестиційний сертифікат номінальною вартістю 1 грн.). Курсова вартість інвестиційного сертифіката визначається, згідно зі ст. 24 «Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії», вартістю чистих активів Фонду у розрахунку на один інвестиційний сертифікат та на одну акцію номінальною вартістю 1 грн. в обігу та становить на 1 грудня 2006 року 1 грн. 54 коп.

Для викупу інвестиційних сертифікатів вам необхідно направити на адресу Фонду (01025 Київ, пров. Рильський, 3, офіс 36, телефакс (044) 228-43-41) оригінали сертифікатів та заяву на їх викуп, де ви повинні вказати повну домашню адресу, паспортні дані та свій ідентифікаційний номер із Державного реєстру фізичних осіб, наданий Державною податковою адміністрацією України. Згідно з отриманою заявою сертифікати будуть викуплені, а гроші за них буде надіслано вам поштовим переказом на домашню адресу.

Інформація про поточну діяльність Фонду періодично публікується в засобах масової інформації. Так, «Фінансовий звіт Фонду за підсумками діяльності у 2005 році» було опубліковано в газеті «Бюлетень. Цінні папери України» № 53-54 за 8 березня 2006 року, а «Фінансовий звіт Фонду за підсумками діяльності за 1 півріччя 2006 року» було опубліковано в газеті «Бюлетень. Цінні папери України» № 165-166 за 19 липня 2006 року.

Як насправді?

Якось почула по радіо, що мінімальна пенсія зросла і тепер становить 440 гривень (про це говорив наш Президент особисто). Проте, судячи зі своєї пенсії, я засумнівалася у цьому і звернулася до нашого районного відділу Пенсійного фонду. Мені відповіли негативно і пояснили, що мінімум — 366. Скажіть, як насправді?

Н. КАМЕНЕЦЬ.

Коростишів Житомирської області.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валерій ПІДЛІСНЮК:

— Статтею 46 Конституції України передбачено, що громадяни мають право на соціальний захист... Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законодавством.

З 1 січня 2004 року набрав чинності Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», згідно з яким розмір пенсії безпосередньо залежить від страхового стажу, заробітної плати, часу виходу на пенсію.

Згідно зі статтею 28 цього закону (із змінами), мінімальний розмір пенсії за віком (за наявності у чоловіків — 25 років, а у жінок — 20 років страхового стажу) встановлюється на рівні прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

За кожний повний рік страхового стажу понад 25 років для чоловіків і 20 років для жінок, пенсія за віком збільшується на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 цього закону, але не більш ніж на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком.

З 1 січня 2006 року Законом України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, затверджено в розмірі 350 гривень. З 1 квітня 2006 р. — 359 гривень, а з 1 жовтня цього року — 366 гривень.

Уночі нам потрібна тиша

Ми з родиною живемо в панельному п'ятиповерховому будинку. Чути все, що робиться, навіть через стінку. Сусіди пізно лягають спати й пізно прокидаються, а тому вечорами від них немає спокою. Бува дитині казки читають до 12 ночі, а потім щось активно обговорюють, одне слово — кричать та шумлять. Усі сусіди нашого поверху роблять їм зауваження, а вони у відповідь: що хочемо, те й робимо.

Крім цього, поруч із будинком відкрили кафе. Після 23-ї години відвідувачі веселяться, влаштовують феєрверки. А ми постійно здригаємося від вибухів салюту.

Скажіть, які документи регламентують правила поведінки громадян з дотриманням тиші біля житлових будинків? І що нам робити в таких ситуаціях?

Василь МАКАРЕНКО.

Конотоп Сумської області.

Відповідає заступник міністра будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства Григорій МАХОВ:

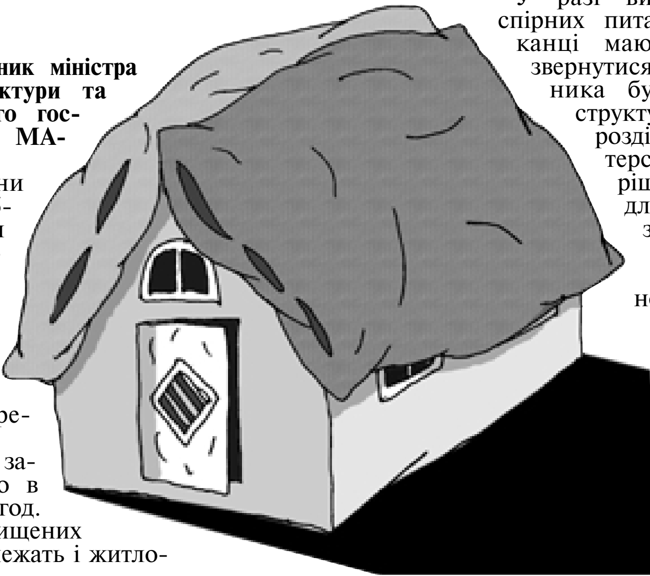
— Закон України від 03.06.04 № 1745-IV «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту населення від впливу шуму» регламентує правила поведінки громадян стосовно збереження тиші.

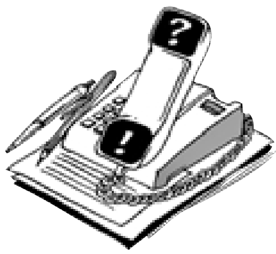
Статтею 24 цього закону визначено, що в нічний час із 22.00 год. до 8.00 год. на захищених об'єктах (до них належать і житлові будинки) забороняється гучний спів і викрики, користування звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму, проведення салютів, феєрверків, використання піротехнічних засобів. Шум на захищених об'єктах під час здійснення будь-яких видів діяльності не повинен перевищувати рівнів, установлених санітарними нормами для відповідного часу доби.

Постановою Кабінету Міністрів України від 24.01.06 № 45 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 08.10.92 № 572» визначено п. 9: у приміщеннях житлових будинків заборонено:

голосно співати і кричати, користуватися звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму з 22-ї до 8-ї години.

У разі виникнення спірних питань, мешканці мають право звернутися до власника будинку та структурних підрозділів Міністерства внутрішніх справ для вжиття заходів до порушників законодавства.

Справедливості заради...

У мене є пай — 6,1 га землі. Коли був колгосп, ми жили просто чудово. А зараз його викупив «Агроцех № 57»...

За 16 років використання мого паю мені лише раз виділили зерно, насіння та інші продукти на загальну суму 900 гривень. А решту часу отримувала й одержую 600 гривень на рік. Іноді — 400, якщо, як кажуть, неврожай.

Скажіть, а що про це мовиться в законах?

Катерина НОГІНОВА.

Іверське Олександрівського району Донецької області.

Відповідає заступник голови Державного комітету України з земельних ресурсів Володимир ЖМУЦЬКИЙ:

— Орендні відносини — це, перш за все, договірні відносини (згідно із Законом України «Про оренду землі»). Тому розмір, форма й термін внесення орендної плати за землю встановлюються за домовленістю сторін.

Водночас стаття 1 Указу Президента України від 02 лютого 2002 року № 92 «Про додаткові заходи щодо соціального захисту селян-власників земельних ділянок та земельних часток (паїв)» визначає наступне. Одним із пріоритетних завдань пореформеного розвитку аграрного сектору економіки визнається забезпечення підвищення рівня соціального захисту сільського населення. Це здійснюється шляхом запровадження плати за оренду земельних ділянок сільськогосподарського призначення, земельних часток (паїв) у розмірі не менше 1,5 відсотка визначеної (відповідно до законодавства) вартості земельної ділянки, земельної частки (паю). Окрім цього, залежно від результатів господарської діяльності та фінансово-економічного стану орендаря, ця плата може поступово збільшуватися.

Майте на увазі, що зазначений указ Президента України на сьогодні є чинним та обов'язковим до виконання.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

■ СТИМУЛ ДО НАВЧАННЯ

Стипендії від родини Старуків

Тридцять чотири цьогорічні талановиті випускники шкіл міста Дубно, а нині студенти різних вузів, стали лауреатами стипендій імені родини Старуків. Їх розмір різний — від 300 до 1500 тисяч доларів. Старуки — колишні корінні жителі Дубенщини, у двадцятих роках минулого століття в пошуках кращої долі виїхали до США. Статки свої українські емігранти нажили нелегкою працею на землі. А на схилі літ заповіли, щоб спадкоємці ніколи не забували про рідний край, що і проявилося у встановленні іменних стипендій для підтримки талановитої української молоді. Представник фонду Старуків Кетлін Майєр пообіцяла зробити такі стипендії традиційними, що стало стимулом до навчання для дубенських школярів.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

■ ЦЕ ЦІКАВО

Колір і апетит

Раніше ставили на стіл здебільшого посуд білого кольору з різнобарвними малюнками. Тепер у кожної господарки є посуд найрізноманітніших кольорів і відтінків, а дослідження показали, що від кольору посуду залежить апетит.

Білий посуд підкреслює достоїнство їжі, що, природно, впливає на поліпшення апетиту. Особливо апетитні в білих тарілках супи.

Страви на посуді жовтого кольору — і людина з'їдає менше, ніж зазвичай — швидше приходить відчуття ситості.

Блакитний посуд чудово підходить для салатів, але не для кави чи чаю. Тому що за столом із блакитним сервізом часто виникають суперечки.

Посуд червоного кольору тривожить і турбує, і створюється враження, що страви на ньому мають не дуже апетитний вигляд.

Тарілки чорного кольору викликають відчуття, що страва неапетитна й погіршують сприйняття смакових якостей їжі.

Заслужена трійка

Лейба Беркович Розенберг (для нас, студентів, Лев Борисович), доцент кафедри теоретичної механіки, сьогодні не в доброму гуморі, бо іспит з його дисципліни добігає кінця, а він ще жодного студента не спіймав на шахрайстві. А в тому, що «деруть», сумніву немає. Інакше чим пояснити, що з групи в 23 особи п'ятнадцять склало на «відмінно», семеро — на «добре» і останній 23-й — майже готовий до відповіді. Але чого це він застиг над задачником Мещерського? Ну списав умову задачі за номером, вказаним у білеті, і годі. Так ні, щось вичитує. Інстинкт досвідченого мисливця, що чує здобич, підняв доцента з пригрітого стільця. Він нахилився над студентом і... О жах! Побачив, що в обкладинку задачника Мещерського вставлено теорію Воронкова. Лев Борисович (нехай так) схопив лже-Мещерського, кинув на свого стільця і почав, підстрибуючи, висловлювати вголос своє обурення «не баченим досі» шахрайством, супроводжуючи його побажаннями та прокльонами на адресу негідників, в кращих традиціях одеського лексикону.

А лексиконом цим він володів досконало, гумором теж, до того ж мав неабиякий темперамент і міг так пожартувати, що іноді ставало моторошно. Якось на зауваження студента, що той не розуміє сказаного викладачем слова «вегьовка», на якій висить вантаж (у доцента був дефект мови), Лев Борисович відповів: «Ну, якщо ви не хочете, щоб вас повісили на «вегьовці», то нехай це буде канат. Так надійніше». А 12 квітня 1961 року, коли більшість групи не прийшла на контрольну, бо які там заняття, коли Гагарін в цей день полетів у космос і панує суцільне торжество, Лев Борисович усім відсутнім поставив двійки. А на їхнє «цілком природне» обурення зауважив: «Якщо Гагарін полетів у космос, то чому б і декому з вас не полетіти, скажімо з університету?».

Та на разі ситуація критична. Всі студенти, що чекали свого товариша за дверима, забігли до аудиторії і оточили викладача щільним кільцем. І от, коли Лев Борисович, підстрибуючи, одірвався від стільця надто високо, один з них висмикнув компромат і замість нього підклав справжнього Мещерського. Екзаменатор, випустивши пару, нарешті остаточно відірвався від стільця, схопив те, що йому підклали, та побіг до декана факультету, щоб довести до його відома злодійську витівку студентів і виробити спільний план покарання винних.

Володимир Іванович, на відміну від ошуканого доцента, був у доброму гуморі. Сесія добігала кінця. Незадовільних оцінок майже не було, скарг та недоречностей теж. А тут Лев Борисович сує йому під ніс задачника: «Подивись, Володимире Івановичу! Ні, ти тільки подивися, що твої студенти витворяють!» А сам навіть одвернувся, щоб підкреслити, як йому огидно. Взяв декан підручника. Дивиться: «Мещерський». «Ні, ти всередині подивись!» Декан розгорнув книгу: «Ти що, Леве Борисовичу, не виспався сьогодні чи чогось об'ївся? Кажу ж тобі — Мещерський!» Збентежений викладач сам розгорнув підручника: «Гм, справді Мещерський».

Викриті у шахрайстві студенти не розходилися в очікуванні вирішення своєї долі. Біля входу в аудиторію висів плакат, на якому чималими літерами було написано: «КВК: Лев. Бор. — студенти, 22:1». Лев Борисович прочитав написане, закреслив рахунок і написав зверху 23:0, а тому, останньому, після того як добряче поганяв мало не по всьому курсу, поставив цілком заслужену трійку.

Валерій БОНДАРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Випадок на пасовищі

■ ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

У давні часи жили в нашому селі два хлопці-однолітки Василь і Петро. Василь був бідний, працьовитий і пас чуже стадо худоби щоліта, а Петро — навпаки: багатий, ледачий і пас власне стадо тільки деколи для забави.

Якось хлопці пригнали одночасно свої стада на пасовище до підніжжя горба Баба, що височіє на околиці села над Дністром. Зустрівшись вперше на пасовищі, бики-вожаки обох стад несподівано кинулись у бій. Це були великі дужі тварини. Вони з сопінням, ревом, з жагучою люттю в налитих кров'ю очах, пригнувши голови до самої землі і здіймаючи хмари пилу з-під рогів і копит, налітали один на одного.

Хтозна скільки б тривав той дикий бій і чим би він закінчився, якби не поспів з ціпком у руках Василь. Він розігнав збожеволілих биків. Але це не сподобалося Петрові, який із задоволенням спостерігав за герцем.

Розізлившись, він зірвав у Василя з голови шапку і кинув її у дірку, що зяяла в підніжжі горба. Василь кинувся слідом за шапкою, але впіймати не встиг: на його очах вона зникла у глибині дірки. Петро задоволено зареготав: «Так тобі й треба! Чого вмішувався у гру?!»

Раптом у горбі щось загуло, знявся шалений вітер, з дірки вилетіла шапка і впала під ноги Василеві. Хлопець зрадів, схопив і хотів її вдягти, але що це?! В ній виявилося щось блискуче. Це було кілька золотих монет. Побачив їх Петро, і ним оволоділа заздрість. Він миттю зірвав зі своєї голови шапку й кинув її в ту саму дірку.

Вона так само зникла в глибині. Але замість шапки з золотом, на що надіявся Петро, з дірки вилетіли одні клапті з неї.

Пожалів Василь Петра і дав йому половину монет, а інші приніс у село і передав на лікування свого важкохворого товариша. Петро ж свої монети зарив глибоко в землю. Але, коли захотів ними скористатися, не знайшов свого скарбу. Монети безслідно зникли.

Це тільки одна із легенд, що побутують у селі Ленківці, на околиці якого біля самого Дністра височіє згадуваний горб Баба. Та усі легенди закінчуються тим, що нібито в темних підземеллях цього горба заховані незліченні золоті скарби, до яких неможливо докопатися. На вершині пагорба досі збереглися давні ями шукачів, які темними ночами довбали кам'яний грунт, але поверталися ні з чим, бо відкриються вони тільки людям з чистою совістю і для загального добра, таким як Василь.

За міфологією древніх слов'ян назва Баба — жіноче божество, яке уособлює собою кураж. Народні легенди і загадкова назва горба привели вчених археологів Чернівецького університету у цей мальовничий куточок Придністров'я. І справді, під час розкопок тут були винайдені кам'яні та кісткові знаряддя землеробів, рештки глинобитних будинків, земляні укріплення періоду кам'яного віку III тисячоліття до нашої ери. А на найвищому місці горба — сліди феодального давньоруського замку XI—XIII століть, коли Буковина входила до складу Галицької Русі. Знайдені й матеріали, що свідчать про добрий «золотий» природний захист вершини цього горба. Археологічна історична пам'ятка взята під охорону держави.

Іван БЕЗРУЧКО.

смт Кельменці Чернівецької області.

Фото автора.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Віз рушив!

(Байка)

Коли в парламенті консенсус,
то й у суспільстві мир і злука,
А в розбраті немає сенсу.
Тож якось Лебідь, Рак і Щука
Везти державний віз взялись,
та так на лихо запряглись,
Що як не смичуть — катма ходу,
їм віз той — не важкий тягар,
Та Лебідь тягнеться до хмар,
рак — до свого старого броду,
А Щука — в атлантичну воду.
«Гей, розпрягайтеся! Ганьба!» —
Кричала в захваті юрба.
На щастя, мудрий Експедитор
Урахував і степу вітер, і курс амбітного тягла,
Провівши напрямів коректу
та виробивши спільний вектор.
І справа, бачиться, пішла:
віз рушив у доцільнім устремлінні!
А весь секрет — в порозумінні.

Віталій ВЕРХУША.

Київ.

Купив бібліотекар... супервантажівку

Бібліотекар наукової бібліотеки Чернігівського музею ім. В. Тарновського Євген Ногін шокував своїх колег та знайомих покупкою — англійською «маршруткою»-вантажівкою LDV. Вона хоч і не нова, а коштує 7800 доларів.

— Ви її справді придбали? — здивувався я, побачивши автомашину поблизу музею.

— Так, — відповів з гордістю бібліотекар.

Пана Євгена знаю як археолога, який уже два роки влітку під час відпустки очолює розвідувальний загін Батуринської міжнародної археологічної експедиції — досліджує там у радіусі 40 кілометрів пам'ятки неоліту. Пише він про ту добу, поселення первісних мисливців, рибалок і кандидатську дисертацію.

Якось з цим начебто не узгоджується його придбання. Та й зарплата в бібліотекаря сьогодні за 500 гривень не перевалює. Одне слово, справжній ребус: хоч як економ, таку техніку не придбаєш за ці кошти!

Та чого не зробиш, щоб нормально утримувати в нинішніх умовах родину. У Євгена померла дружина. Син Арсеній часто сидів після навчання у школі в батьковій бібліотеці і готував уроки. Два роки тому Євген одружився на Стеллі, яка тепло прийняла хлопчика. Влітку в молодій родині народився ще син — Михайлик.

— Щоб прогодувати родину, я почав по вихідних працювати таксистом, — розповідає Є. Ногін. — Мені давали в оренду «Волгу», в такий спосіб заробляв у середньому по 150 гривень за зміну.

— Це чистими?

— Так, після сплати за оренду, за пальне.

Крім того, вечорами чоловік ще набирав тексти. Так назбирав грошей (мав і деякі заощадження, в 90-х роках працював у комерційній структурі), придбав нещодавно малогабаритну вантажівку.

— Тепер я у вільну хвилину виконую замовлення приватних клієнтів, — розповідає бібліотекар. — Перевожу різні вантажі містом.

Зароблені кошти чоловік планує вкласти в ремонт квартири.

...А головне все-таки захоплення археологією. Ще з 1983 року почав відвідувати археологічний гурток. Нині сам щосуботи веде заняття з юними археологами. Знаходить час і для написання чергового розділу дисертації.

— Не хочу повністю повертатися до комерції, — каже він. — Звичайно, там великі гроші. Я свого часу постачав і вовну, і тканини, і будматеріали. Однак там треба хитрувати і лавірувати. Інакше не виживеш. А це не для мене.

Що ж, пана Євгена можна привітати із розв'язанням і наукових, і родинних проблем. Погодьмося: не всім чоловікам вистачає такого завзяття та енергії, які дають можливість почуватися впевнено, не скиглити та не нарікати на життя.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: бібліотекар Євген Ногін почувається впевненіше з машиною.

Фото автора.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 19.12.2006 р. у справі № Б24/371-06 в порядку статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Дніпроток-Електрод», код ЄДРПОУ 31393593, 49008, м. Дніпропетровськ, вул. Уральська, 19/89 та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 1 рік.

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника в місячний строк з дня публікації оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лихопъока Дениса Павловича, ліцензія АА № 719847. Тел: (0562) 385589, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 37.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 13.12.2006 р. по справі №25/254/06 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру **Товариства з обмеженою відповідальністю „Силтек"** (69057, м.Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, б. 92-а, код ЄДРПОУ 33011606, п/р №26004001000632 в ВАТ Банк „БІГ Енергія", МФО 313708).

Ліквідатором призначено Кляшторну Олену Вадимівну (ліцензія АБ №176170 від 27.07.05 р., тел. 8 (061) 233-12-11, 69005, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 75, оф. 68).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Державне підприємство Донецький регіональний науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації (скорочене найменування ДП «Донецькстандартметрологія»)
сповіщає, що воно не загублювало штампу підприємства №14 і продовжує ним користуватися.

Також ДП «Донецькстандартметрологія» сповіщає, що воно продовжує захищати свої права, а також права та інтереси держави та суспільства.

Керівників підприємств, організацій правоохоронних органів, громадян України, бажаючих допомогти ДП «Донецькстандартметрологія» відстояти своє право на існування, просимо звертатися за новою адресою підприємства: вулиця Чернівецька, 48, місто Макіївка, Донецька область, 86014, тел.: 8-067-624-80-24.

Ухвалою господарського суду Чернігівської області (проспект Миру, 20, м. Чернігів, 14000) від 12.12.2006 року у справі №4/116 б/32/6/2 щодо банкрута Менська оптово-роздрібна міжрайбаза обласного торгово-виробничого об'єднання спільних підприємств (вул. Гастелло, 3, м. Мена Чернігівської області, 15600; код ЄДРПОУ 01775476, п/р 26001301121 у Відділенні ВАТ «Державний ощадний банк України» м. Мена Чернігівської області, МФО 343110) припинено ліквідаційну процедуру, яка здійснювалась за статтею 52 Закону України №2343-XII від 14.05.1992 р. та введено у справі процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Буяльського Андрія Вікторовича (вул. Ріпкинська, 4, к. 1-53, м. Чернігів, 14021; телефон/факс: 674-011, ліцензія АВ №158201 від 18.08.2006 р.).

Вимоги (претензії) кредиторів приймаються і розглядаються в місячний строк з дня опублікування оголошення. Особи, які бажають взяти участь у санації боржника (інвестора), можуть подати розпоряднику майна заяву та свої пропозиції (план санації) у зазначений строк.

Газета «Голос України» 20 грудня 2006 року (№241) опублікувала оголошення про порушення Господарським судом Черкаської області справи про банкрутство № 01/5555 відкритого акціонерного товариства «Старобабанський гранітний кар'єр» (Черкаська область, Уманський район, с. Старі Бабани, вул. Гранітна, 1).

Уманська ОДПІ є ініціюючим кредитором у справі про банкрутую відкритого акціонерного товариства «Старобабанський гранітний кар'єр».

Відкрите акціонерне товариство «Старобабанський гранітний кар'єр» сплатило до державного бюджету всі платежі та станом на 14.12.2006 року не мало заборгованості перед бюджетом. 14.12.2006 року Уманська ОДПІ звернулась до суду із заявою про відзив позовної заяви про банкрутство. Заяву призначено до розгляду.

Враховуючи вищевикладене оголошення про порушення справи про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Старобабанський гранітний кар'єр» вважати недійним.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Оголошує конкурс на заміщення таких вакантних посад:

Директора Кримського економічного інституту Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана; асистента кафедри стратегії підприємств (1 од.); викладача кафедри іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту (1 од.); викладача кафедри іноземних мов фінансово-економічного факультету (1 од.).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Контактні телефони: 456-25-82, 459-61-73.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-1 «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» господарський суд Миколаївської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді господарською суду Миколаївської області безстроково Смородінової Ольги Григорівни.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 12.12.2006 р. у справі № 5/216-Б-06 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Джерело» (ЄДРПОУ № 00856273), юридична адреса: Херсонська область, Білозерський р-н, с. Широка Балка, вул. Леніна, 75.

Ліквідатором призначено Тишевського Олега Миколайовича, поштова адреса: Херсонська обл., Білозерський р-н, с. Станіслав, вул. Дніпровська, 20.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 12.12.2006 р. по справі № 4/124-Б визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Агроконтракт-Ковель» (45000, Волинська обл., м. Ковель, площа Привокзальна, 1-А, код ЄДРПОУ 31462299, р/р 26005301371 в філії Ковельське відділення № 6303 ВАТ «Ощадбанк» м. Ковель, МФО 303945) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Ковельську МДПІ (представник - Зінчук М. С.), (45000, м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел. (03352) 59926). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення .

Правління Українського закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Укрпрофтур»
повідомляє про включення до порядку денного позачергових загальних зборів товариства, проведення яких призначено на 18 січня 2007 р. («Голос України» від 30.11.2006 р. № 226), питання «Про основні напрями діяльності та показники фінансово-господарського плану ЗАТ «Укрпрофтур» на 2007 рік» за пропозицією Федерації профспілок України - акціонера, який володіє понад 10% акцій., та відповідно до ст. 43 Закону України «Про господарські товариства», Статуту ЗАТ «Укрпрофтур».

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ШВАРЦКОПФ І ХЕНКЕЛЬ УКРАЇНА»
Ідентифікаційний код 23746239, юридична адреса: Україна, 01023, м. Київ, вул. Мечникова, 3,
повідомляє про свою ліквідацію

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дати публікації цього оголошення за адресою: Україна, 01032, м. Київ, вул. Саксаганського, 120.

Товарна Біржа "Захід Контракт" організовує біржові торги з продажу: (ПОВТОРНО) активів підприємства-банкрута Теплоелектроцентраль ВАТ "Оріана"

лот № 1

Об'єкти незавершеного будівництва: не введені в експлуатацію Іонітні фільтри типу ФИПа виробництва заводу "Красний котельщик" (м. Таганрог), , що знаходяться за адресою: м. Калуш, Промислова зона, в тому числі: ФИПа-II-2, 0-0,6 кількість 1, ФИСДвр-2, 0-0,6 кількість 1, ФИПа-II-2, 0-0,6 кількість 4, ФИПа-II-2, 6-0,6 кількість 4, ФИПа-1-3, 0-0,6 кількість 1, ФИПа-I-3, 0-0,6 кількість 2, ФОВ-2К-3, 4-0,6 кількість 5, ФИПа-I-3, 4-0,6 кількість 4, ФИПа-I-3, 4-0,6 кількість 3, ФИПа-I-3, 4-0,6 кількість 3, ФИПа-I-3, 4-0,6 кількість 2 . Початкова ціна 350 000 грн. з ПДВ.

Фіксовані умови продажу, які є обов'язковими для переможця публічних торгів (аукціону) — Покупця і підлягають дотриманню, а саме:

1. При надходженні до організатора публічних торгів заяви від одного учасника майно продається бажаючому учаснику, за вартістю згідно даного оголошення; при надходженні двох і більше заяв від учасників організатор проводить аукціон між учасниками; організатор у будь-якому випадку оформляє протокол публічних торгів (аукціону).

2. Переможець торгів зобов'язаний вивезти придбане майно з території ТЕЦ протягом двох місяців з дня набуття права власності на нього.

лот № 2

Оргтехніка: (3 одиниці), що знаходиться за адресою: м. Калуш, Промислова зона. Початкова ціна 1268,4 грн. з ПДВ.

Публічні торги по лотах № 1 та № 2 відбудуться 30 січня 2007 р. о 10.00 год. Граничний термін подачі заявки, сплати гарантійного внеску та реєстраційного збору учасниками торгів — до 27.01.2007 р.

Для участі в публічних торгах (аукціонах) необхідно подати: заяву, копію документа про сплату гарантійного внеску в розмірі 10% від початкової ціни, ліцензійного збору в розмірі 0,1% та реєстраційного збору в розмірі 34 грн. на р/р Біржі 26005060017932 в ІФФ Приватбанк МФО 336677, код ЄДРПОУ 33645531. Фізична особа зобов'язана подати: копію паспорта та копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера. Юридична особа: копію Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідку про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтво про державну реєстрацію платника ПДВ (якщо Покупець є платником ПДВ) та документ, який посвідчує повноваження представника. Більш детальну інформацію можна отримати за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Січових Стрільців, 24А, тел./факс: 8 (0342) 50-61-24, 80976069467

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 14.11.2006 р. у справі №7/185-06 порушено справу про банкрутство дочірнього підприємства «Недригайлівський комбікормовий завод» (42100, Сумська область, Недригайлівський район, с. Засулля, вул. Будівельна, 1, ід. код 31952139) та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2, оф. 412, ліцензія серії АА №719836 від 19.02.2004 року.

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 15.11.2006 р. у справі № 8/186-06 порушено справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Зоря» (42320, Сумська область, Сумський район, с. Писарівка, вул. Пролетарська, 123, ід. код 30811367) та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2, оф. 412, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р.).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 22.09.2006 року порушив справу №12/134-Б-06 про банкрутство Приватного підприємства «Телець», розрахунковий рахунок 26002300496 в ХФ ТОВ КБ «Західінкомбанк», МФО 352327, код ЄДРПОУ 31006479.

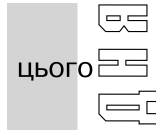
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гарана Семена Григоровича (ліцензія серії АБ №176133 від 14.07.2005 р.), 73016, м. Херсон, вул. М. Фортус, 107-а.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою від 11.12.2006 р. по справі №12/97 визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Глухівське хлібоприймальне підприємство» (41400, Сумська обл., м. Глухів, вул. Індустріальна, 4, код 00955905, п/р 26001577 в ГФ АППБ «Аваль», МФО 337524) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іваненко Наталію Олександрівну (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ №158304 від 19.10.2006 р., поштова адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 35).

Завтра холодна погода в Україні ще утримається. Вночі в країні температура в середньому коливатиметься від 6 до 12 градусів нижче нуля. Удень — від 3 до 9 градусів морозу. На сході країни вночі можливе зниження температури до мінус 15 градусів. Опадів цього дня Гідрометцентр не обіцяє, однак ожеледиця на дорогах ще траплятиметься.

26 ГРУДНЯ

■ 1871. Народився Євмен Лукасевич, лікар, видавець та громадський діяч. 1926 року уклав «Анатомічний словник» українською мовою.

■ 1886. У Харкові відкрито два музеї: історичний та образотворчого мистецтва.

■ 1918. У Києві помер російський співак Микола Фігнер (тенор).

■ 1919. Декрет Раднаркому про ліквідацію неписьменності серед населення.

■ 1941. Розпочалася Керченсько-Феодосійська десантна операція радянських військ.

■ 1975. Введено в експлуатацію найбільший тоді в країні Теофіпольський цукровий завод (Хмельниччина).

Суркісу знову висловили довіру

У конференц-залі «Будинку футболу» відбувся VIII конгрес ФФУ. У засіданні взяли участь майже 300 чоловік — делегати зібрання, представники секретаріату Президента та Кабміну України, міністерств і відомств, ветерани футболу та представники ЗМІ. Головне питання серед тих, що обговорювалися, — стан справ у дитячому та юнацькому футболі. Як зазначив президент ФФУ, член виконкому УЄФА Григорій Суркіс, ця тема є однією з ключових у спортивному житті країни.

Після оголошення порядку денного президент ФФУ запропонував обговорити на конгресі ситуацію, котра вже протягом місяця не сходить зі сторінок газет і телеекранів. Це питання набуло розголосу в суспільстві. Йдеться про різні звинувачення на адресу ФФУ.

Свої думки стосовно цих подій висловили представники регіональних федерацій, асоціацій, національної федерації, президент ФК «Карпати» Петро Димінський, президент ПФЛ Равіль Сафіуллін, а також голова Комітету у справах сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму Верховної Ради України Микола Томенко, голова національної асоціації футзалу Геннадій Лисенчук. Переважна більшість виступаючих відзначали позитивні зрушення в усіх сферах українського футболу за останній час здебільшого завдяки активній і послідовній роботі керівника національної федерації.

Незважаючи на заперечення Григорія Суркіса стосовно постановки питання про вотум довіри йому, перший віце-президент ФФУ Сергій Стороженко підтримав ініціативу голови харківської обласної федерації футболу Володимира Бабаєва таки голосувати. У підсумку переважна більшість кандидатів висловила довіру нинішньому главі національної федерації. Роботу національної федерації за останній період оцінено позитивно. Делегати ухвалили відповідну резолюцію VIII конгресу ФФУ. Ось її повний текст:

«VIII конгрес ФФУ висловлює своє занепокоєння з приводу випадку некоректних дій у футбольному середовищі країни.

Конгрес вважає неприпустимими прояви зневажливої оцінки діяльності нашої громадської організації.

Конгрес засуджує: грубі вислови та безпідставні і такі, що не відповідають дійсності, звинувачення на адресу ФФУ, асоціацій, регіональних федерацій футболу або клубів та їх офіційних представників; неетичну, некоректну поведінку до, під час та після матчів; порушення вимог футбольного законодавства, статутних і регламентних норм ФІФА, УЄФА та ФФУ.

Конгрес вимагає від КДК ФФУ вести непримиренну боротьбу з ганебною практикою дискредитації національного футболу та карати винних, незалежно від посад і рангів, забороною на ведення діяльності, пов'язаної з футболом»...

Як уже зазначалося, під час роботи конгресу було чимало цікавих виступів. Зокрема, до присутніх звернувся тренер національної збірної Олег Блохін. До речі, на цьому зібранні його обрали до виконкому ФФУ.

— Я неодноразово говорив про ліміт на іноземців. Але поки що мене ніхто не почув. Тепер я заявляю, що з наступного чемпіонату кількість легіонерів на полі повинна обмежуватися сімома футболістами. А до 2010 року їх число не повинне перевищувати п'яти у стартовому складі. Якщо ситуація не зміниться, я складу з себе повноваження.

Нагадаємо, що нині в чемпіонаті України на полі може знаходитися не більше восьми легіонерів. Основними противниками ліміту на легіонерів є керівники київського «Динамо» та донецького «Шахтаря».

І — лірична кінцівка. Конгрес був приурочений ще й до 15-річчя ФФУ. Тому цей день завершився великим концертом у Міжнародному центрі культури та мистецтв (Жовтневий палац). На щастя, цього разу обійшлося без набридлих заробітчан із сусідньої держави. Було царство оперної музики. Блискучі українські виконавці на чолі з Володимиром Гришком і дуже симпатичний квартет (два чоловіки і дві чарівні пані). Репертуар фантастичний, рівень найвищого класу.

Переміг «Інтеркас»!

Футзал. Київ. Шостий міжнародний турнір команд ветеранів пам'яті заслуженого майстра спорту, заслуженого тренера України Віктора Колотова. 24 грудня. Спорткомплекс ВПУ №25. Головний арбітр — Ігор Ярменчук (Київ).

Перший раунд. «Динамо» (Київ) — «Єнакієвець» (Єнакієве). 7:1. ФК «Аборигени» (Луцьк) — «Інтеркас» (Київ). 0:3. «Динамо» — команда міста Салават (Росія, Башкортостан). 4:0. «Євробіс» (Київ) - «Аборигени». 2:5. «Єнакієвець» — команда міста Салават. 2:3. «Євробіс» — «Інтеркас». 1:2.

Матч за 3-є місце. «Аборигени» — команда міста Салават. 3:1. **Фінал.** «Інтеркас» — «Динамо». 6:4.

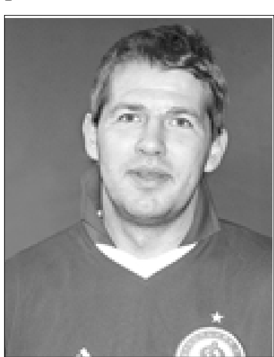
У цьому залі відбулися вже треті такі змагання. І це не випадково, бо директор училища, заслужений працівник освіти України Юрій Леонтійович Морзе дуже приязно ставиться до футболу. До речі, київські ветерани ось уже протягом семи років щонеділі, починаючи з десятої ранку, мають можливість безплатно потренуватися, пограти на цій базі, відвідати сауну.

А тепер про самі змагання. Дуже раділи своєму третьому місцю лучани. Особливо президент їхнього клубу Віктор Григорович Чорнуха — депутат обласної ради, заслужений будівельник України. Був задоволений і гравець цієї команди на прізвище Тимощук. Але то був, зрозуміло, не півоборонець збірної України і донецького «Шахтаря», а його тато — Олександр.

Він розповів кореспондентові «Голосу України», що в їхньому колективі колишніх професіоналів немає. Геть усі — аматори. А завдяки своєму президентові вони є учасниками багатьох турнірів не тільки в Україні. Змагалися в різних містах сусідньої Польщі.

Про те, як потрапили до Києва на турнір пам'яті Віктора Колотова ветерани з далекого Башкортостану, розповів начальник команди з Салавата — Ратцил Тагіров.

— Ми виступали на турнірі пам'яті Віктора Михайловича Колотова на його батьківщині, в Казані. Але там цього року змагання не проводили. Натомість нам запропонували звернутися до українців. Отож зв'язалися з Володимиром Миколайовичем Трошкіним. І от ми — у столиці України. Дуже раді і вдячні за гостинність. Залюбки приїдемо сюди ще, якщо запросять. До речі, наша команда справді ветеранська. Наймолодшим двом гравцям по 47 років. Решті далеко за п'ятдесят. І лише один із нас — Дамір Рахматуллін — колись грав у першості СРСР в класі Б. Це не динамівці, де що не гравець, то зірка. Чого хоча б Олег Саленко вартий...

Цікавою командою виявився «Єнакієвець». Хоч і не здобув призового місця. Однак діяв настирно, самовіддано. А присутність у лавах колективу на майданчику їхнього славного земляка Володимира Трошкіна, додавала цьому учасникові особливого шарму.

Фінал виявився таким, що гострішого й не придумаєш. Переможці попереднього турніру — футболісти «Інтеркасу» — в дебюті забили чотири (!) м'ячі у ворота динамівського воротаря Андрія Ковтуна. Однак на перерву команди пішли за рахунку 4:4. Здавалося, психологічна перевага на боці «Динамо». Однак їхній суперник абсолютно не знітився. Навпаки, почав діяти гостріше і наполегливіше. Забив іще два м'ячі і не пропустив жодного. А гравець «Інтеркасу» Олег Волотьок (колись грав у київському «Динамо») отримав приз найкращого на турнірі.

Серед почесних гостей можна було побачити славних представників багатьох попередніх поколінь українського футболу, ціле сузір'я майстрів найвищого класу: Андрій Біба, Віталій Хмельницький, Віктор Серебренников, Євген Рудаков, Ігор Зайцев, Олег Лоєвський, Олександр Щанов, Станіслав Євсеєнко, Віктор Мірошин, Олег Кузнецов, Віктор Звягінцев, Андрій Баль, Олексій Михайличенко. Найстарші з числа цієї блискучої команди отримали чудові подарунки (екіпіровку від ФФУ).

І насамкінець про чи не найголовніше: Володимир Трошкін, Віктор Гризлов, Сергій Вєсєлов, Віктор Лялін та їхні численні колеги робили, роблять і робитимуть усе можливе, щоб турніри пам'яті легендарного Віктора Колотова і надалі в грудні збирали колег, друзів, соратників, прихильників цієї видатної людини і спортсмена з усіх куточків колишнього Союзу. Адже змагання вже набули статусу міжнародних.

На знімках: переможець турніру — команда ветеранів «Інтеркас»; Олег Саленко — володар золотої бомбардирської бутси чемпіонату світу-1994 і цього разу забив багато; було про що згадати давнім приятелям — ректору Української академії зовнішньої торгівлі, голові юридичного комітету ФФУ Олександрові Покрищуку і заслуженому майстрові спорту Андрію Бібі.

Фото автора.

Сторінку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера
Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 279

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4761

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

